

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Leszek Kulik (spr.)
Sędziowie	SSA Jerzy Szczurewski SSA Sławomir Wołosik
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Mariusza Dubowskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r. sprawy:

1. **D. S. (1) s. B.** oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.
2. **T. J. s. J.** oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 4 i 5 k.k.s w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.
3. **M. M. (1) s. F.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.
4. **M. W. s. F.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.
5. **P. O. s. A.** oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., art. 231 § 2 k.k.
6. **S. B. (1) s. W.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.
7. **T. K. (1) s. J.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 4, 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.
8. **T. W. (1) s. W.** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

z powodu apelacji prokuratora i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 19 marca 2019 r. sygn. akt II K 57/16

I. Zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że :

1. oskarżonego T. W. (1) w ramach czynu przypisanego w pkt. XXVI części dyspozytywnej uznaje za winnego tego, że w okresie od 8 października 2014 r. do 15 października 2014 r. w S., A., B. i G., działając w ramach w zorganizowanej grupie przestępczej, nabył w B. oraz przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe, których nabycie i przewóz do B. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, które następnie przechowywane i przewożone przez T. W. (1) zostały w dniu 15 października 2014 r. ujawnione u wymienionego w miejscowości B. w trakcie przewozu do docelowego odbiorcy w miejscowości G., który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł., na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł., przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł., w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł. oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł., czyn ten kwalifikuje z art. 54 § 1 k.k.s w zb. z art. 65 § 1 k.k.s w zb. z art. 91 § 1 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s w zw. z art. 7 § 1 k.k.s w zw. z art. 6 § 2 k.k.s w zw. z art. 4 § 1 k.k. i przepisy te przyjmuje za podstawę skazania, zaś za podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 54 § 1 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s w zw. z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 4 § 1 k.k.

2. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu T. J. w pkt. V części dyspozytywnej eliminuje zapis „będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23 lutego 2011 roku za umyślne przestępstwo skarbowe, w ciągu 5 lat po uiszczeniu kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, wykonanej w dniu 13 marca 2012 roku, popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju w ten sposób”, zaś z podstawy skazania i wymiaru kary eliminuje przepis art. 37 § 1 pkt 4 k.k.s.

3. podstawę skazania i wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych: M. W., D. S. (1), T. J., M. M. (1), P. O., S. B. (1), T. K. (1), uzupełnia o art. 4 § 1 k.k.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

III. Zasądza od oskarżonych : D. S. (1) kwotę 10.300 zł., T. J. kwotę 8.300 zł., M. M. (1) kwotę 8.300 zł., P. O. kwotę 4.300 zł., S. B. (1) kwotę 8.300 zł, T. K. (1) kwotę 4.300 zł., T. W. (1) kwotę 8.300 zł. tytułem opłaty za drugą instancję i obciąża ich pozostałymi kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących.

IV. Zwalnia M. W. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

D. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K., K. oraz G., w porozumieniu z T. J., kierował zorganizowaną grupą, przestępczą w skład której wchodził: P. O., M. M. (1), T. K. (1), S. B. (1), J. J. (2), T. W. (1), M. P. (1) i M. W., mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabycie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na organizowaniu nabycia i przewozu wyrobów tytoniowych, dysponowani środkami finansowymi na zakup towaru oraz bezpiecznego ich dostarczenia do odbiorcy,

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk;

II. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K., K. i G., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, opisaną w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywał, przechowywał oraz organizował przewóz w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 21 174 400 sztuk (1058 720 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 1 058 558 zł, na którym ciążą należności celne w kwocie 753 814 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 20 359 304 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 16 200 534 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 4 158 772 zł, przy czym w ramach zarzuczonego mu czynu:

- w okresie od 26 do 27 czerwca 2014 roku w S., A. i K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych przez M. W. samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, w celu dalszej odsprzedaży, odbiorcy w rejonie K., które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,
- w okresie od 18 do 20 lipca 2014 roku w S., K. i G. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych przez S. B. (1) do nabywającego je T. W. (1) w K., w celu dalszej odsprzedaży, w miejscowości G., które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340.000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążą należności celne w kwocie 11.040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326.909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260.134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66.775 zł,
- w okresie od 1 do 2 sierpnia 2014 roku S. oraz K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) w K., w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 680.000 sztuk (34.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 38 332 zł, na którym ciążą należności celne w kwocie 22.080 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 653.818 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520.268 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 133.550 zł,
- w okresie od 26 do 27 sierpnia 2014r. w S. oraz K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) w K., który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340.000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążą należności celne w kwocie 11.040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326.909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260.134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66.775 zł,
- w dniu 6 listopada 2014r. w S. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, w celu dalszej odsprzedaży, który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążą należności celne

w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

- w dniu 17 listopada 2014r. w S. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, w celu dalszej odsprzedaży, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w miejscowości K., gm. S., w naczepie nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W., a który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 54 §1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

T. J. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 18 lipca 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., K., B. i G., w porozumieniu z D. S. (1), kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził: P. O., M. M. (1), T. K. (1), J. J. (2), T. W. (1), M. W., S. B. (1) i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na organizowaniu nabycia i przewozu wyrobów tytoniowych oraz bezpiecznym ich dostarczeniu do odbiorcy.

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk;

II. w okresie od 18 lipca 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., K., B. i G., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23 lutego 2011 roku za umyślne przestępstwo skarbowe, w ciągu 5 lat po uiszczeniu kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, wykonanej w dniu 13 marca 2012 roku, popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju w ten sposób, że kierując zorganizowaną grupą przestępczą, opisaną w pkt. I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywał, przechowywał oraz organizował przewóz w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 2 380 000 sztuk papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 134 162 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 77 280 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 2 288 363 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 1 820 938 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 467 425 zł, przy czym w ramach zarzuczonego czynu:

- w okresie od 18 do 20 lipca 2014 roku w S., K. i G. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych przez S. B. (1) do nabywającego je T. W. (1) w K., w celu dalszej odsprzedaży, w miejscowości G., które to papierosy zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w okresie od 1 do 2 sierpnia 2014 roku w S. oraz K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) w K., w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na

obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 680 000 sztuk (34.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 38 332 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 22 080 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 653 818 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520 268 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 133 550 zł,

- w okresie od 9 do 12 sierpnia 2014r. w S. oraz K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) w K., w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w okresie od 26 do 27 sierpnia 2014r. w S. oraz K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) w K., który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w dniu 6 października 2014r. w S. oraz K. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) w K., w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w okresie od 8 do 15 października 2014r. w S., B. i G. zorganizował nabycie i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) przekazując towar w B., w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane, po czym w dniu 15 października 2014r. ujawnione w m. B. w trakcie ich przewozu do docelowego odbiorcy w miejscowości G., który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 4 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

J. J. (2) został oskarżony o to, że:

I. w dniu 26 czerwca 2014r. w S., A. oraz w rejonie K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził: M. M. (1), S. B. (1), P. O., T. K. (1), T. W. (1), M. W. i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów

i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na przygotowaniu towaru w postaci papierosów do przewozu, udzielanie rad, instruowanie pozostałych członków grupy co do posługiwania się środkami łączności, w tym i telefonami komórkowymi w sposób uniemożliwiający identyfikację użytkowników w trakcie przewozu papierosów oraz bezpiecznym dostarczeniem towaru,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

II. w dniu 26 czerwca 2014r. w S., A. oraz w rejonie K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, opisanej w pkt. I, zorganizował nabycie oraz przewóz samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą wyrobów tytoniowych w rejon K., a który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks;

M. M. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził: P. O., S. B. (1), T. K. (1), J. J. (2), T. W. (1), M. P. (1) i M. W., mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na przekazywaniu uzyskanych informacji od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. o godzinach i rozmieszczeniu patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili, danych personalnych osób, które trudnią się przestępstwami akcyzowymi i podejmowanych w stosunku do nich czynności służbowych przez funkcjonariuszy oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek, co umożliwiło pozostałym członkom grupy przestępczej, (w sytuacji gdy informacje te miały istotne znaczenie) zorganizowanie nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru pochodzącego z przemytu celnego,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

II. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S. i A., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zamiarze dokonania przez innych członków zorganizowanej grupy przestępczej przestępstw skarbowych, swoim zachowaniem ułatwił ich popełnienie w ten sposób, że cyklicznie przekazywał D. S. (1) informacje służbowe uzyskane od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O., dotyczące terminów pełnionych służb, godzin i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili, danych personalnych osób, które trudnią się przestępstwami akcyzowymi i podejmowanych w stosunku do nich czynności służbowych przez funkcjonariuszy oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A. jak i innych placówek, które to D. S. (1) udostępniał pozostałym członkom grupy przestępczej, a które to informacje miały istotne znaczenie dla zorganizowania przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 21 174 400 sztuk (1 058 720 paczek)

papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 1 058 558 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 753 814 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 20 359 304 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 16 200 534 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 4 158 772 zł, przy czym w ramach zarzuczonego czynu:

- w dniu 26 czerwca 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,
- w dniu 18 lipca 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących pełnionych służb i innych czynności realizowanych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania i przewozu przez S. B. (1) papierosów w dniu 20 lipca 2014 r. do odbiorcy T. W. (1) w rejon K., w celu dalszej odsprzedaży, towaru przywiezionego z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,
- w dniu 2 sierpnia 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów, co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania i przewozu papierosów do odbiorcy T. W. (1) w rejon K., w celu dalszej odsprzedaży, towaru przywiezionego z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju w postaci 68.000 sztuk (34.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 38 332 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 22 080 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 653 824 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520 268 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 133 556 zł,
- w dniu 26 sierpnia 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów, co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania i w dniu 27 sierpnia 2014 roku przewozu papierosów do odbiorcy T. W. (1) w rejon K., w celu dalszej odsprzedaży, towaru przywiezionego z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,
- w dniu 6 listopada 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów, co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru w postaci 6 604 800 sztuk

(330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

- w dniu 17 listopada 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów, co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru przywiezionego z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17 listopada 2014r. w naczepie o nr rej. (...)zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks:

M. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził: M. M. (1), T. W. (1), P. O., T. K. (1), S. B. (1), M. P. (1) i J. J. (2), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na przewożeniu do dalszych odbiorców towaru,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

II. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K. i K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar nieoznaczony znakami akcyzy, o którym wiedział, że został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 19 814 400 sztuk (990729 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 981 924 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 643 347 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 19 051 656 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 15 159 996 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 3 891 660 zł, przy czym w ramach zarzucanego czynu:

- w dniach 26 - 27 czerwca 2014r. w miejscowościach S., A. i K. samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, przewoził towar nieoznaczony znakami akcyzy o którym wiedział, że został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

- w dniach 5-7 listopada 2014r. w miejscowościach S., A. i K. samochodem ciężarowym marki S. nr rej. (...) wraz z naczepą, przewoził towar nieoznaczony znakami akcyzy o którym wiedział, że został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,
- w dniu 17 listopada 2014r. w miejscowościach S. i K. gm. S. przewoził samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą nr rej. (...) wyroby tytoniowe nieoznaczone znakami akcyzy RP o których wiedział, że zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju i ujawnione przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w naczepie nr rej. (...)zestawu pojazdów, którym kierował w postaci w ilości 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks:

P. O. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S. i A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził: M. M. (1), S. B. (1), T. K. (1), J. J. (2), T. W. (1), M. P. (1) i M. W., mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na informowaniu innych uczestników przestępczego procederu o terminach pełnienia służb, godzinach i rozmieszczeniu patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

I. w okresie od 26 czerwca do 17 listopada 2014 roku w S. i A., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz P. Straży Granicznej w A., działając na szkodę interesu publicznego, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że cyklicznie przekazywał M. M. (1) informacje służbowe dotyczące terminów pełnionych służb, godzin i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek, które to uzyskane w ten sposób informacje M. M. (1) następnie przekazywał D. S. (1), a ten dane te udostępniał pozostałym członkom grupy przestępczej, w sytuacji gdy informacje te miały istotne znaczenie dla zorganizowania przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 20 834 400 sztuk (1041720 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 1 039 422 zł, na których ciążyą należności celne w kwocie

676 387 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 20 032 392 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 15 940 398 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 4 091 994 zł, przy czym w ramach zarzuconego czynu:

- w dniu 26 czerwca 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., przekazał M. M. (1) informacje uzyskane w związku z pełnieniem przez siebie służby, umożliwiając w ten sposób dokonanie przewozu papierosów, co następnie skutkowało zorganizowaniem przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej kwocie 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, działając na szkodę interesu publicznego,
- w dniu 18 lipca 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., przekazał M. M. (1) informacje dotyczące dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów w czasie pełnienia przez siebie służby, które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem przez siebie służby w P. Straży Granicznej w A., co skutkowało dostarczeniem przez S. B. (1) papierosów w dniu 20 lipca 2014 r. w rejon K., których odbiorcą był T. W. (1), przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326.912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,
- w dniu 2 sierpnia 2014r. w S. przekazał M. M. (1) informacje dotyczące realizowanych czynności służbowych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej na terenie służbowej odpowiedzialności P. Straży Granicznej w A. które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem wcześniej służby w P. Straży Granicznej w A., co umożliwiło skuteczne dostarczenie tego dnia papierosów w rejon m. K. przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, których odbiorcą był T. W. (1) w postaci 680 000 sztuk (34 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 38 332 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 22 080 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wartości 653 824 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520 268 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 133 556 zł,
- w dniu 6 listopada 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., przekazał M. M. (1) informacje o służbach pełnionych tego dnia w patrolach przez funkcjonariuszy (...) w A., które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem przez siebie służby w P. Straży Granicznej w A., co skutkowało zorganizowaniem nabycia, przywozu w celu dalszej odsprzedaży papierosów przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wartości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,
- w dniu 17 listopada 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., przekazał M. M. (1) informacje o służbach pełnionych tego dnia w patrolach przez funkcjonariuszy (...) w A., które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem przez siebie służby w P. Straży Granicznej w A., co skutkowało zorganizowaniem nabycia, przywozu w celu dalszej odsprzedaży papierosów przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w naczepie o nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości

celnej 372 308 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wartości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 266 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk;

II. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S. i A., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zamiarze dokonania przez innych członków zorganizowanej grupy przestępczej przestępstw skarbowych, swoim zachowaniem ułatwił ich popełnienie w ten sposób, że cyklicznie przekazywał M. M. (1) informacje służbowe dotyczące terminów pełnionych służb, godzin i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili, danych personalnych osób, które trudnią się przestępstwami akcyzowymi i podejmowanych w stosunku do nich czynności służbowych przez funkcjonariuszy oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek, które to uzyskane w ten sposób informacje M. M. (1) przekazywał następnie D. S. (1), a ten dane te udostępniał pozostałym członkom grupy przestępczej, w sytuacji gdy informacje te miały istotne znaczenie dla zorganizowania przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 20 834 400 sztuk (1 041 720 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 1 039 422 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 676 387 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 20 032 392 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 15 940 398 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 4 091 994 zł, przy czym w ramach zarzuconego czynu:

- w dniu 26 czerwca 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego przekazując M. M. (1) informacje uzyskane w związku z pełnieniem przez siebie służby, umożliwiając w ten sposób dokonanie przewozu papierosów, co następnie skutkowało zorganizowaniem przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, działając na szkodę interesu publicznego,
- w dniu 18 lipca 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego przekazując M. M. (1) informacje dotyczące dogodnych okolicznościach do dokonania przewozu papierosów w czasie pełnienia przez niego służby, które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem służby w P. Straży Granicznej w A., co skutkowało dostarczeniem przez S. B. (1) papierosów w dniu 20 lipca 2014 r. w rejon K., których odbiorcą był T. W. (1), przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,
- w dniu 6 listopada 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego przekazując M. M. (1) informacje o służbach pełnionych tego dnia w patrolach przez funkcjonariuszy (...) w A., które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem przez siebie służby w P. Straży Granicznej w A. co skutkowało zorganizowaniem nabycia, przywozu w celu dalszej odsprzedaży papierosów przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o

wartości celnej 372 308 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wartości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

- w dniu 17 listopada 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego przekazując M. M. (1) informacje o służbach pełnionych tego dnia w patrolach przez funkcjonariuszy (...) w A., które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem przez siebie służby w P. Straży Granicznej w A. co skutkowało zorganizowaniem nabycia, przywozu w celu dalszej odsprzedaży papierosów przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17 listopada 2014r. w naczepie nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na których ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

III. w dniu 25 lipca 2014 roku, pełniąc służbę jako funkcjonariusz Straży Granicznej w rejonie miasta A. z zadaniem zapobiegania i przeciwdziałania nielegalnej migracji oraz prowadzenia rozpoznania w tym rejonie, tj. czynności polegających, między innymi, na kontroli ruchu drogowego na terenie m. A., o czym został poinstruowany w trakcie odprawy do służby w dniu 25.07.2014r. przez Kierownika Zmiany P. Straży Granicznej w A., nie dopełnił obowiązków służbowych polegających na pociągnięciu do odpowiedzialności za popełnione wykroczenie z art. 97 kw P. B. (1), który poruszał się samochodem ciężarowym wbrew obowiązującemu zakazowi ruchu pojazdów ciężarowych określonego w Rozporządzeniu Ministra Transportu z dnia 31.07.2007r. z późn. zm. w sprawie okresowych ograniczeń oraz zakazu ruchu niektórych rodzajów pojazdów na drogach, które to Rozporządzenie w §1 określa okresowe ograniczenia oraz zakaz ruchu pojazdów i zespołów pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 12 t. z wyłączeniem autobusów jak i w § 2 wprowadzając okresowe ograniczenia ruchu pojazdów o których mowa w §1, poprzez zakaz ich ruchu na drogach na obszarze całego kraju od godziny 18.00 do godziny 22:00 w piątek oraz przekroczył swoje uprawnienia, informując P. B. (1) o miejscu prowadzenia czynności służbowych przez funkcjonariuszy Służby Celnej, jak również umożliwił wskazanej osobie bezpieczny przejazd przez A., poruszając się oznakowanym pojazdem służbowym Straży Granicznej bezpośrednio przed pojazdem ciężarowym, którym kierował P. B. (1), co stanowiło działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę polegającej na nieukaraniu za popełnione wykroczenie P. B. (1), czym działał na szkodę interesu publicznego,

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk;

S. B. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 26 czerwca do 17 listopada 2014 roku w K., S., A., K., G. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził: M. M. (1), T. W. (1), P. O., T. K. (1), J. J. (2), M. W. i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na pilotowaniu i przewożeniu do dalszych odbiorców towaru oraz przekazywaniu informacji o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przejazdu pojazdu papierosami,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

II. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K., K., G. i K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 13 549 600 sztuk papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 763 782 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 439 938 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 13 027 995 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 10 366 798 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 2 661 215 zł, przy czym w ramach zarzuconego czynu:

- w dniu 26 czerwca 2014r. w S., A., K. przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe w rejon K. w ten sposób, że poruszając się z kilkuminutowym wyprzedzeniem samochodem O. (...) o nr rej. (...) pilotował, zabezpieczając przejazd (...) o nr rej.(...) wraz z naczepą oraz udzielając informacji o trasie M. W., kierującemu wskazanym samochodem ciężarowym, co umożliwiło dostarczenie odbiorcy w rejonie m. K. towaru, który to został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,
- w okresie od 20 do 21 lipca 2014r. w S., K. i G. przewiózł do odbiorcy T. W. (1) w K., celu dalszej odsprzedaży w miejscowości G., wyroby tytoniowe których to nabycie i przewóz zorganizował T. J. i który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340.000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w dniu 17 listopada 2014r. w S., A. i K. przewoził, w celu dalszej odsprzedaży, wyroby tytoniowe w rejon K., pilotując przewóz wyrobów tytoniowych przewożonych przez M. W. poruszającego się samochodem ciężarowym marki S. nr rej. (...) wraz z naczepą nr rej (...)w ten sposób, że poruszając się samochodem osobowym przed w/w pojazdem ciężarowym udzielał informacji o trasie przejazdu, a który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju i ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w naczepie nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

T. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 26.06.2014 roku do 02.08.2014 roku w S., A., K., G. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził także: P. O., M. M. (1), S. B. (1), J. J. (2), T. W. (1), M. W., M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek, poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w

zbyciu i ukrywanie wyrobów tytoniowych, które zostały uprzednio przywiezione z zagranicy na obszar celny wspólnoty europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego od towarów i usług w wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na nabywaniu, pilotowaniu przewozu wyrobów tytoniowych, przekazywaniu informacji o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przejazdu pojazdu z papierosami i bezpiecznym dostarczeniem towaru, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Krajowego w H. (Niemcy) z dnia 19.02.2008 roku, sygn. akt(...)), na karę pięciu lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności i w ciągu pięciu lat po odbyciu 3 lat, 2 miesięcy i 6 dni kary pozbawienia wolności,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk;

II. w okresie od 26 czerwca 2014 roku do sierpnia 2014 roku w S., A., K., G. i K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, opisanej w pkt. I, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo skarbowe wyrokiem Sądu Krajowego w H. (Niemcy) w sprawie, sygn. akt (...)), na karę w wymiarze 5 lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu kary 3 lat 2 miesięcy i 3 dni pozbawienia wolności, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 7 284 800 sztuk papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 410 630 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 236 529 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 7 004 370 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 573 600 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 1 430 770 zł, przy czym w ramach zarzuczonego mu czynu:

- w okresie od 26 do 27 czerwca 2014 roku w S., A., G., K. brał udział w zorganizowaniu nabycia oraz przewozu wyrobów tytoniowych w rejon K. w ten sposób, że konwojując samochód ciężarowy m-ki S. o nr rej (...) wraz z naczepą, zabezpieczał jego bezpieczny przejazd udzielając informacji M. W., kierującemu wskazanym powyżej samochodem ciężarowym o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przewozu, co umożliwiło dostarczenie towaru odbiorcy w rejonie K., który to został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł,
- w okresie od 1 do 2 sierpnia 2014 roku w S. oraz K. brał udział w zorganizowaniu nabycia oraz przewozu wyrobów tytoniowych do m-ci K., do odbiorcy T. W. (1) w celu dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 680 000 sztuk (34 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 38 332 zł, na którym ciężą należności celne w kwocie 22 080 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 653 818 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520 268 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 133 550 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1, 4, 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

T. W. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 18 lipca 2014 roku do 15 października 2014 roku w K., S., A., G., B. i W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez T. J. i D. S. (1), w skład której wchodził: M. M. (1), S. B. (1), P. O., T. K. (1), J. J. (2), M. W. i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc

w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na odebraniu towaru, przechowywaniu i przewożeniu do dalszych odbiorców, instruowanie pozostałych członków grupy w zakresie posługiwania się środkami łączności w tym i telefonami komórkowymi w sposób uniemożliwiający identyfikację użytkowników w trakcie przewozu papierosów oraz bezpiecznym dostarczeniu towaru innym osobom,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

I. w okresie od 18 lipca 2014 roku do 15 października 2014 roku w K., S., A., G., B. i W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar nieoznaczony znakami akcyzy, o którym wiedział, że został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 2 380 000 sztuk papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP o wartości celnej 134 162 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 77 280 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki wielkiej wartości w łącznej kwocie 2 288 363 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 1 820 938 zł i podatek od towarów i usług w kwocie 467 425 zł, przy czym w ramach zarzuczonego czynu:

- w okresie od 18 do 21 lipca 2014r. w miejscowościach S., K. i G. nabył i przewoził w celu dalszej odsprzedaży w miejscowości G., wyroby tytoniowe których nabycie i przewóz do K. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, a który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju w postaci 340.000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w okresie od 1 do 2 sierpnia 2014 roku w S. i K. nabył oraz przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe, których nabycie i przewóz do K. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, a które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 680 000 sztuk (34 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 38 332 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 22 080 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 653 818 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 520 268 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 133 550 zł,
- w okresie od 9 do 12 sierpnia 2014r. w S. i K. nabył oraz przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe, których nabycie i przewóz do K. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, a które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,
- w okresie od 26 do 27 sierpnia 2014r. w S. i K. nabył oraz przewoził w celu dalszej odsprzedaży, wyroby tytoniowe których nabycie i przewóz do K. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, a które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,

- w dniu 6 października 2014r. w S. i W. nabył i przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe, których nabycie i przewóz do m. W. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, a które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,

- w okresie od 8 do 15 października 2014r. w miejscowościach S., B. i G., nabył w m. B. oraz przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe, których nabycie i przewóz do B. zorganizował T. J. z innymi członkami grupy, a następnie przechowywane i przewożone przez T. W. (1) papierosy w dniu 15 października 2014 roku zostały ujawnione u wymienionego w m. B. pow. (...) w trakcie ich przewozu do docelowego odbiorcy w m. G., który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 909 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 775 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

II. w dniu 5 maja 2014r. w m. B., gmina T., powiat (...), kierując samochodem osobowym marki A. (...) typ kombi, posłużył się tablicami rejestracyjnymi o wyznaczniku (...), które to przypisane są do pojazdu A. (...) typ (...), stanowiącego własność M. M. (2), zamieszkałego w D. i wydane do tego samochodu przez Starostwo Powiatowe w P., kierując w ten sposób ściganie o wykroczenie wobec wskazanej osoby w związku z ujawnionym przez Główny Inspektorat Transportu Drogowego wykroczenia w ruchu drogowym polegającym na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości w dniu 5 maja 2014r. w miejscowości B.,

tj. o czyn z art. 235 kk.

Wyrokiem dnia 19 marca 2019 roku w sprawie o sygn. akt II K 57/16 Sąd Okręgowy w Suwałkach:

I. Oskarżonego D. S. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K. oraz G., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził: T. J., P. O., M. M. (1), T. K. (1), S. B. (1), T. W. (1), M. P. (1) i M. W., mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na organizowaniu nabycia i przewozu wyrobów tytoniowych, dysponowani środkami finansowymi na zakup towaru oraz bezpiecznego ich dostarczenia do odbiorcy, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego D. S. (1) w ramach zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K. i G., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, przy czym w ramach zarzucanego czynu:

- w okresie od 26 do 27 czerwca 2014 roku w S., A. i K. brał udział w zorganizowaniu nabycia i przewozu wyrobów tytoniowych przez M. W. samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, w celu dalszej odsprzedaży, odbiorcy w rejonie K., które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,
- w dniu 17 listopada 2014r. w S. brał udział w nabyciu i przewozu wyrobów tytoniowych samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, w celu dalszej odsprzedaży, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w miejscowości K., gm. S., w naczepie nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W., a który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, to jest popełnienia czynu z art. 54 §1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 kks i w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

III. Na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył wymierzone wobec oskarżonego D. S. (1) kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Oskarżonego T. J. uznał za winnego tego, że w okresie od 08 października 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., B. i G., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w skład której wchodził: D. S. (1), P. O., M. M. (1), T. K. (1), T. W. (1), M. W., S. B. (1) i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na organizowaniu nabycia i przewozu wyrobów tytoniowych oraz bezpiecznym ich dostarczeniu do odbiorcy to jest popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Oskarżonego T. J. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego tego że, w okresie od 08 października 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., B. i G., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 23 lutego 2011 roku za umyślne przestępstwo skarbowe, w ciągu 5 lat po uiszczeniu kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, wykonanej w dniu 13 marca 2012 roku, popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju w ten sposób, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt IV, dokonał nabycia i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) przekazując towar w B., w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane, po czym w dniu 15 października 2014r. ujawnione w m. B. w trakcie ich przewozu do docelowego odbiorcy w miejscowości G., który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek

akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 4 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kk i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 4 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks, w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

VI. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył wobec oskarżonego T. J. kary pozbawienia wolności i wymierza karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności.

VII. Oskarżonego J. J. (2) uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia.

VIII. Oskarżonego J. J. (2) uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia.

IX. Oskarżonego M. M. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził w skład której wchodził: T. J., D. S. (1), P. O., S. B. (1), T. K. (1), T. W. (1), M. P. (1) i M. W., mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na przekazywaniu uzyskanych informacji od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. o godzinach i rozmieszczeniu patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili, danych personalnych osób, które trudnią się przestępstwami akcyzowymi i podejmowanych w stosunku do nich czynności służbowych przez funkcjonariuszy oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek, co umożliwiło pozostałym członkom grupy przestępczej, (w sytuacji gdy informacje te miały istotne znaczenie) zorganizowanie nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru pochodzącego z przemytu celnego, to jest popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

X. Oskarżonego M. M. (1) w ramach zarzucanego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S. i A., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisaney w pkt. IX, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zamiarze dokonania przez innych członków zorganizowanej grupy przestępczej przestępstw skarbowych, swoim zachowaniem ułatwił ich popełnienie w ten sposób, że cyklicznie przekazywał D. S. (1) informacje służbowe uzyskane od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O., dotyczące terminów pełnionych służb, godzin i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili, danych personalnych osób, które trudnią się przestępstwami akcyzowymi i podejmowanych w stosunku do nich czynności służbowych przez funkcjonariuszy oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A. jak i innych placówek, które to D. S. (1) udostępniał pozostałym członkom grupy przestępczej, a które to informacje miały istotne znaczenie dla zorganizowania przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, przy czym w ramach zarzucanego czynu :

- w dniu 26 czerwca 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru w postaci 340 000 sztuk (17

000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,

- w dniu 17 listopada 2014 roku w S. swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego poprzez uzyskanie od funkcjonariusza Straży Granicznej P. O. i przekazanie D. S. (1) informacji z czynności służbowych dotyczących dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów, co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru przywiezionego z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17 listopada 2014r. w naczepie o nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na mocy art. 54 §1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoznaczną kwocie 100 (stu) złotych.

XI. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył orzeczone wobec M. M. (1) kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XII. Oskarżonego M. W. uznał za winnego, tego że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: T. J., D. S. (1), M. M. (1), T. W. (1), P. O., T. K. (1), S. B. (1), M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na przewożeniu do dalszych odbiorców towaru, to jest popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIII. Oskarżonego M. W. w ramach zarzuconego mu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego, tego że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K. i K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. XII, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar nieoznaczony znakami akcyzy, o którym wiedział, że został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, przy czym w ramach zarzuconego czynu:

- w dniach 26 – 27 czerwca 2014r. w miejscowościach S., A. i K. samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą, przewoził towar nieoznaczony znakami akcyzy o którym wiedział, że został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,

- w dniu 17 listopada 2014r. w miejscowościach S. i K. gm. S. przewoził samochodem ciężarowym marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą nr rej. (...) wyroby tytoniowe nieoznaczone znakami akcyzy RP o których wiedział, że zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju i ujawnione przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w naczepie nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował w postaci w ilości 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, tj. popełnienia czyn z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XIV. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył orzeczone wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności i orzekł wobec oskarżonego karę łączna 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XV. Oskarżonego P. O. uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S. i A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: T. J., D. S. (1), M. M. (1), S. B. (1), T. K. (1), T. W. (1), M. P. (1) i M. W., mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na informowaniu innych uczestników przestępczego procederu o terminach pełnienia służb, godzinach i rozmieszczeniu patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XVI. Oskarżonego P. O. uznał za winnego w ramach czynów opisanych w pkt II i III aktu oskarżenia, tego że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S. i A., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, opisanej w pkt. XV, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zamiarze dokonania przez innych członków zorganizowanej grupy przestępczej przestępstw skarbowych, swoim zachowaniem ułatwił ich popełnienie w ten sposób, że cyklicznie przekazywał M. M. (1) informacje służbowe dotyczące terminów pełnionych służb, godzin i rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili, danych personalnych osób, które trudnią się przestępstwami akcyzowymi i podejmowanych w stosunku do nich czynności służbowych przez funkcjonariuszy oraz informacje dotyczące innych czynności służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., jak i innych placówek, które to uzyskane w ten sposób informacje M. M. (1) przekazywał następnie D. S. (1), a ten dane te udostępniał pozostałym członkom grupy przestępczej, w sytuacji gdy informacje te miały istotne znaczenie dla zorganizowania przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, przy czym w ramach zarzuczonego czynu:

- w dniu 26 czerwca 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego przekazując M. M. (1) informacje uzyskane w związku z pełnieniem przez siebie służby, umożliwiając w ten sposób dokonanie przewozu papierosów, co następnie skutkowało zorganizowaniem przez grupę przestępczą nabycia, przechowywania przewozu i dalszej odsprzedaży towaru w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na których ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł, działając na szkodę interesu publicznego,
- w dniu 17 listopada 2014r., w czasie pełnienia służby w P. Straży Granicznej w A. w rejonie A., swoim zachowaniem ułatwił popełnienie przestępstwa skarbowego przekazując M. M. (1) informacje o służbach pełnionych tego dnia w patrolach przez funkcjonariuszy (...) w A., które to informacje uzyskał w związku z pełnieniem przez siebie służby w P. Straży Granicznej w A. co skutkowało zorganizowaniem nabycia, przywozu w celu dalszej odsprzedaży papierosów przywiezionych z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzonych na terytorium kraju, ujawnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17 listopada 2014r. w naczepie nr rej. (...)zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na których ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zb. z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 266 § 2 kk w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 8 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 231 § 2 kk w zw. z art. 8 § 1 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XVII. Oskarżonego P. O. uznał za winnego czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia i za to na mocy art. 231 § 2 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XVIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył wymierzone wobec oskarżonego P. O. kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XIX. Oskarżonego S. B. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca do 17 listopada 2014 roku w S., A., K., G. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: T. J. i D. S. (1), M. M. (1), T. W. (1), P. O., T. K. (1), M. W. i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na pilotowaniu i przewożeniu do dalszych odbiorców towaru oraz przekazywaniu informacji o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przejazdu pojazdu papierosami, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XX. Oskarżonego S. B. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w okt II aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w okresie od 26 czerwca 2014 roku do 17 listopada 2014 roku w S., A., K., G. i K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt. XIX, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przewoził w celu dalszej odsprzedaży towar, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez

zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju, przy czym w ramach zarzuczonego czynu:

- w dniu 26 czerwca 2014r. w S., A., K. przewoził w celu dalszej odsprzedaży wyroby tytoniowe w rejon K. w ten sposób, że poruszając się z kilkuminutowym wyprzedzeniem samochodem O. (...) o nr rej. (...) pilotował, zabezpieczając przejazd (...) o nr rej. (...) wraz z naczepą oraz udzielając informacji o trasie M. W., kierującemu wskazanym samochodem ciężarowym, co umożliwiło dostarczenie odbiorcy w rejonie m. K. towaru, który to został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 340.000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19.166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11.040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326.912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260.134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł,
- w dniu 17 listopada 2014r. w S., A. i K. przewoził, w celu dalszej odsprzedaży, wyroby tytoniowe w rejon K., pilotując przewóz wyrobów tytoniowych przewożonych przez M. W. poruszającego się samochodem ciężarowym marki S. nr rej. (...)wraz z naczepą nr rej (...)w ten sposób, że poruszając się samochodem osobowym przed w/w pojazdem ciężarowym udzielał informacji o trasie przejazdu, a który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju i ujawniony przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w trakcie przeprowadzonej kontroli w dniu 17.11.2014r. w naczepie nr rej. (...) zestawu pojazdów, którym kierował M. W. w postaci 6 604 800 sztuk (330 240 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 372 308 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 214 449 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 6 350 552 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 5 053 332 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 1 297 220 zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XXI. Na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył wymierzone wobec oskarżonego S. B. (1) kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XXII. Oskarżonego T. K. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 26.06.2014 roku do 27.06.2014 roku w S., A., G. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził także: T. J., D. S. (1), P. O., M. M. (1), S. B. (1), T. W. (1), M. W., M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek, poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywanie wyrobów tytoniowych, które zostały uprzednio przywiezione z zagranicy na obszar celny wspólnoty europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego od towarów i usług w wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na nabywaniu, pilotowaniu przewozu wyrobów tytoniowych, przekazywaniu informacji o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przejazdu pojazdu z papierosami i bezpiecznym dostarczeniem towaru, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Krajowego w H. (Niemcy) z dnia 19.02.2008 roku, sygn. akt (...)na karę pięciu lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności i w ciągu pięciu lat po odbyciu 3 lat, 2 miesięcy i 6 dni kary pozbawienia wolności, tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na mocy art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XXIII. Oskarżonego T. K. (1) w ramach czynu zarzuczonego mu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego, tego że w okresie od 26 do 27 czerwca 2014 roku w S., A., G., K., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej,

opisanej w pkt. XXII, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo skarbowe wyrokiem Sądu Krajowego w H. (Niemcy) w sprawie, sygn. akt (...) na karę w wymiarze 5 lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu kary 3 lat 2 miesięcy i 3 dni pozbawienia wolności, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru brał udział w zorganizowaniu nabycia oraz przewozu wyrobów tytoniowych w rejon K. w ten sposób, że konwojując samochód ciężarowy m-ki S. o nr rej (...) wraz z naczepą, zabezpieczał jego bezpieczny przejazd udzielając informacji M. W., kierującemu wskazanym powyżej samochodem ciężarowym o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przewozu, co umożliwiło dostarczenie towaru odbiorcy w rejonie K., który to został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w ilości nie mniejszej niż 340.000 sztuk (17.000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19.166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11.040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326.912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260.134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66.778 zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1, 4, 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1, 4, 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XXIV. Na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył wymierzone oskarżonemu T. K. (1) kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XXV. Oskarżonego T. W. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 8 października 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., G., B. i W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził: T. J., D. S. (1), M. M. (1), S. B. (1), P. O., T. K. (1), M. W. i M. P. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na uchylaniu się od opodatkowania wyrobów tytoniowych różnych marek poprzez nabywanie, przewożenie, przechowywanie, pomoc w zbyciu i ukrywaniu wyrobów tytoniowych, które zostały przywiezione z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzone na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, co w konsekwencji doprowadziło do uszczuplenia podatku akcyzowego towarów i usług wielkiej wartości, a którego rola w grupie polegała na odebraniu towaru, przechowywaniu i przewożeniu do dalszych odbiorców, instruowanie pozostałych członków grupy w zakresie posługiwania się środkami łączności w tym i telefonami komórkowymi w sposób uniemożliwiający identyfikację użytkowników w trakcie przewozu papierosów oraz bezpiecznym dostarczeniu towaru innym osobom tj. popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk i za to na mocy art. 258 § 1 kk skazał go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

XXVI. Oskarżonego T. W. (1) w ramach zarzuczonego mu czynu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego tego że, w okresie od 08 października 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., B. i G., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23 lutego 2011 roku za umyślne przestępstwo skarbowe, w ciągu 5 lat po uiszczeniu kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, wykonanej w dniu 13 marca 2012 roku, popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju w ten sposób, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, dokonał nabycia i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) przekazując towar w B., w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane, po czym w dniu 15 października 2014r. ujawnione w m. B. w trakcie ich przewozu do docelowego odbiorcy w miejscowości G., który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł, tj. popełnienia czynu z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 4 i 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kk i za to na mocy art. 54 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 4 i 5 kks w zw. z art 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 §

2 kks skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych.

XXVII. Oskarżonego T. W. (1) w ramach czynu zarzuconego mu w pkt III aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że nie później niż 5 maja 2014 roku w miejscowości B., gmina T. powiat (...), nabył tablice rejestracyjne o wyznaczniku (...) które to przypisane były do pojazdu A. (...) typu sedan, stanowiącego własność M. M. (2), zamieszkałego w D. i wydane do samochodu przez starostwo Powiatowe w P., uzyskane za pomocą czynu zabronionego, o wartości nie wyższej niż 80 (osiemdziesiąt) zł, to jest popełnienia czynu z art. 122 kk w i za to na mocy art. 45 § 1 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kp k umorzył postępowanie karne w tym zakresie.

XXVIII. Na mocy art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 kk i w zw. z art. 39 § 1 i 2 kks połączył wymierzone wobec oskarżonego T. W. (1) kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną w wysokości 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

XXIX. Na mocy art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

1. Oskarżonemu T. J. od dnia 08 czerwca 2015r. do dnia 04 września 2015r.,
2. Oskarżonemu M. M. (1) od dnia 10 czerwca 2015r. do dnia 04 września 2015r.,
3. Oskarżonemu P. O. od dnia 08 czerwca 2015r. do dnia 02 września 2015r.,
4. S. B. (1) od dnia 08 czerwca 2015r. do dnia 07 września 2015r.,

przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi pozbawienia wolności.

XXX. Na mocy art. 32 § 1 i 3 kks w zw. z art. 30 § 1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks orzekł wobec oskarżonych: D. S. (1), M. M. (1), M. W., P. O., S. B. (1), T. K. (1) solidarnie obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów w ilości 17 000 (siedemnaście tysięcy) paczek w kwocie 19 166 (dziewiętnaście tysięcy sto sześćdziesiąt sześć) złotych.

XXXI. Zasadził na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od oskarżonych:

1. D. S. (1) kwotę 10.300 (dziesięć tysięcy trzysta) złotych,
2. T. J. kwotę 8.300 (osiem tysięcy trzysta) złotych,
3. M. M. (1) kwotę 8.300 (osiem tysięcy trzysta) złotych,
4. M. W. kwotę 8.300 (osiem tysięcy trzysta) złotych,
5. P. O. kwotę 4.300 (cztery tysiące trzysta) złotych,
6. S. B. (1) kwotę 8.300 (osiem tysięcy trzysta) złotych,
7. T. K. (1) kwotę 4.300 (cztery tysiące trzysta) złotych,
8. T. W. (1) kwotę 8.300 (osiem tysięcy trzysta) złotych,

oraz zwolnił ich od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

XXXII. Kosztami procesu w części dotyczącej uniewinnienia J. J. (2) oraz w części umarzającej dotyczącej T. W. (1) obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator i obrońcy oskarżonych : D. S. (1), T. J., M. M. (1), P. O., S. B. (1), T. K. (1) i T. W. (1).

Obrońca oskarżonego D. S. (1) adw. M. S. zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu:

1. obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 4 § 1 kk poprzez nieokreślenie, czy w trakcie orzekania Sąd zastosował ustawę względniejszą dla oskarżonego D. S. (1), zwłaszcza w odniesieniu do orzeczonej kary pozbawienia wolności i możliwości jej ewentualnego zawieszenia na stosowny okres próby;

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 410 kpk wobec nie wyjaśnienia przez Sąd Okręgowy w (...) wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przede wszystkim, na czym polegało dokonanie występku przypisanych oskarżonemu, w odniesieniu do każdego z przypisanych mu czynów, jak też dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie, przy jednoczesnym naruszeniu zasady obiektywizmu i pominięciu okoliczności przemawiających na korzyść D. S. (1), w szczególności treści jego wyjaśnień, jak też wyjaśnień pozostałych współoskarżonych i nie przeprowadzenie przez Sąd logicznego wyводу wskazującego, w jaki sposób i na podstawie jakich dowodów Sąd doszedł do przekonania, iż D. S. (1) dopuścił się popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk oraz przestępstw karno – skarbowych opisanych w akcie oskarżenia, a w konsekwencji brak jest dokładnego wyjaśnienia podstawy faktycznej zapadłego orzeczenia, w szczególności brak dokładnego wyjaśnienia, na jakich dowodach Sąd I instancji oparł wnioski o odpowiedzialności oskarżonego D. S. (1);

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych przez Sąd I instancji za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść polegający na uznaniu, że oskarżony D. S. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych w okresie od 26 czerwca 2014 r. do 17 listopada 2014 r. w S., A., K., K. oraz G. oraz że wspólnie z innymi ustalonymi osobami popełniał przestępstwa skarbowe opisane w pkt II zaskarżonego wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów winna prowadzić do wniosków przeciwnych, a mianowicie, że oskarżony D. S. (1) nie działał w żadnej grupie przestępczej o charakterze zorganizowanym i nie popełnił opisanych w pkt II zaskarżonego orzeczenia występku o charakterze karno – skarbowym:

4. z daleko posuniętej ostrożności także rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec D. S. kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karny grzywny 500 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości 1 stawki dziennej na kwotę 100 zł i środka karnego w postaci obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów w ilości 17.000 paczek w kwocie 19.166 zł wobec wyżej wymienionego i pozostałych oskarżonych, w sytuacji gdy D. S. nie był dotychczas karany sędownie, nie toczą się inne postępowania karne, bądź karno – skarbowe z jego udziałem, oskarżony prowadzi działalność gospodarczą, posiada ustabilizowaną sytuację osobistą i rodzinną, a także od szeregu lat leczy się specjalistycznie, na co w postępowaniu przygotowawczym złożona została stosowna dokumentacja medyczna, a których to okoliczności Sąd I instancji w ogóle nie dostrzegł i nie ocenił w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I, II i XXX zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego D. S. (1) od popełniania wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów,

ewentualnie

2. o uchylenie w zakresie D. S. (1) zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach,

bądź

3. o złagodzenie orzeczonej wobec D. S. kary pozbawienia wolności do 1 roku i jej warunkowe zawieszenie na okres próby 3 lat oraz złagodzenie kary grzywny do 100 stawek przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł oraz uchylenie środka karnego opisanego w pkt XXX zaskarżonego orzeczenia i stosowne obniżenie w stosunku do tego oskarżonego opłaty sądowej.

Obrońca oskarżonego D. S. (1) adw. P. B. (2) zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu w części dot. D. S. (1) tj. w pkt I, II, XXX i XXXI, zarzucając mu:

1. mającą wpływ na wynik sprawy obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego z naruszeniem procesowej zasady obiektywizmu, wbrew zasadom logicznego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego polegającej na:

a) całkowitym obdarzeniu walorem wiarygodności zeznań świadka M. P. (1) z uwagi na fakt, że jego zeznania miałyby być spójne, obiektywne oraz korelujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i na ich podstawie ustalenie stanu faktycznego w zakresie czynów zarzuconych D. S. (1) – podczas gdy oceniając powyższe źródło dowodowe w sposób właściwy należy dojść do wniosku, że zeznania M. P. (1) są niespójne, wewnętrznie sprzeczne, a także ewaluowały w trakcie przebiegu postępowania w sposób niekorzystny dla oskarżonego D. S. (1) – co nakazuje jednoznacznie przekreślić ich wartość dowodową,

b) całkowite pominięcie przy rozstrzygnięciu sprawy zeznań świadka T. G. w zakresie w jakim wskazywał on na konflikt istniejący pomiędzy D. S. (1) i M. P. (1) – co ma kluczowe znaczenie w kontekście oceny wiarygodności zeznań świadka M. P. (1), a także powodów dla których zdecydował się na złożenie zeznań obciążających tego oskarżonego.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę przejawiający się w uznaniu, że:

a) oskarżony D. S. (1), jako członek grupy przestępczej, uczestniczył w dwóch dokonanych przemytach wyrobów tytoniowych, tj. w dn. 26.06.2014 r. oraz w dn. 17.11.2014 r. – podczas gdy brak jest dowodów, które potwierdzałyby okoliczność zorganizowania przemytu w dn. 26.06.2014 r. a także uczestnictwa w nim D. S. (1) (a te na których oparł się Sąd nie mogą być uznane za wiarygodne). Co się natomiast tyczy zdarzenia z dn. 17.11.2014 r. to brak jest dostatecznych dowodów, aby w procedurze tym udział brał oskarżony D. S. (1),

b) całkowicie dowolnym przyjęciu, że w dn. 26.06.2014 r. przemyt (o ile miał miejsce) miał obejmować 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek – podczas gdy okoliczność ta jawi się jako nieudowodniona, a przyjętą ilość papierosów należy określić jako czysto hipotetyczną,

c) D. S. (1) posługiwał się w trakcie dokonywania przemytów co najmniej 4 aparatami telefonicznymi, w stosunku do których wdrażane były kontrole rozmów zgodnie z postanowieniami Sąd Okręgowego w Warszawie z dn. 12.05.2014 r., 19.05.2014 r., 04.06.2014 r. oraz 18.06.2014 r. – podczas gdy brak jest w sprawie ustaleń Sądu, jakoby dysponentem tych numerów był w tamtym czasie D. S. (1),

d) komunikacja pomiędzy D. S. (1), a pozostałymi oskarżonymi i J. J. w dniach poprzedzających domniemany przemyt z dn. 26.06.2014 r. oraz przemyt z dn. 17.11.2014 r. utrwalona za pomocą kontroli telefonicznych utwierdza w przekonaniu, że w w/w datach doszło do przemytu papierosów z udziałem D. S. (1) – podczas gdy przyjmując nawet, że to oskarżony korzystał z aparatów telefonicznych objętych kontrolą, nie sposób uznać że osoby uczestniczące w rozmowach umawiają się na dokonanie przemytu, ani że akurat w terminach ustalonych przez Sąd w rzeczywistości do niego doszło,

3. obrazie prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k. poprzez jego błędną interpretację, która doprowadziła do jego niewłaściwego zastosowania przejawiającej się w przypisaniu D. S. (1) działania w zorganizowanej grupie przestępczej – podczas gdy zachowanie oskarżonego (nawet w kształcie ustalonym przez Sąd) znamion strony przedmiotowej tego przestępstwa wyczerpywać nie mogło, gdy nie została spełniona przesłanka „brania udziału” o której mowa

w omawianej regulacji, a grupa której charakter działania opisał Sąd w uzasadnieniu, nie charakteryzowała się zorganizowaniem koniecznym dla zaistnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kodeksu karnego.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonego T. J., zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 i 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 424 par. 1 pkt 1 kpk, która miała istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegającą na dowolnej analizie i ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, wbrew zasadom doświadczenia życiowego i zasadom logiki, a tym samym na błędnym przyjęciu, a następnie przypisaniu oskarżonemu T. J. udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, w szczególności, gdy weźmie się pod uwagę, iż:

a) brak jest jakichkolwiek obiektywnych dowodów świadczących o udziale w/w oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, w tym również rzekomo pełnionej w ramach tej struktury roli przez oskarżonego T. J., w tym w szczególności powyższe nie wynika z treści komunikatów uzyskanych w wyniku prowadzonych (w sposób nielegalny) kontroli operacyjnych, rzekomo wobec w/w, przy czym zwrócić należy uwagę, iż zarządzane w odniesieniu do oskarżonego T. J. kontrole operacyjne swym okresem obejmowały czasookres. od dnia 07.05.2014 roku do dnia 07.08.2014 roku, oraz od dnia 25.06.2014 r. do dnia 07.08.2014 roku, zaś zgodnie z treścią orzeczenia Sądu do przestępczej działalności w/w w ramach zorganizowanej grupy przestępczej miało dochodzić po tych terminach, od 08.10.2014 r. do 15.10.2014 r. czyli aż przez osiem dni),

b) brak jest jakichkolwiek obiektywnych podstaw prawnych do czynienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych w odniesieniu do oskarżonego T. J. w oparciu o zarządzane kontrole operacyjne wobec innych osób, w tym w szczególności w odniesieniu do oskarżonego T. W. (1) w ramach kontroli operacyjnych o kryptonimach (...), (...), (...), w przypadku gdy w odniesieniu do w/w oskarżonego nie zostały wydane stosowne zgody następcze i nie ma żadnych ustaleń i dowodów, iż ustalone telefony należały do wyżej wymienionych,

c) brak jest jakichkolwiek wskazań ze strony współoskarżonych, w szczególności oskarżonego T. W. (1), jak również świadków przesłuchanych w ramach niniejszego postępowania, by oskarżony T. J. miał brać udział w zorganizowanej grupie przestępczej, nadto w odniesieniu do rzekomo pełnionej roli w ramach tej struktury, co wynika min. z następujących wyjaśnień i zeznań:

- „Te papierosy nie były moje. One należały do Białorusina z G.. (...) Ja mu byłem winien 4000 zł i żeby odrobić częściowo te pieniądze miałem dla niego przewieść te papierosy z K. do Ś.. Ja jemu kilka dni wcześniej w K. dałem swój samochód i on we wtorek 14.10.2014 r. skontaktował się ze mną i oddał mi mój samochód z zapakowanymi papierosami.” (protokół przesłuchania podejrzanego T. W. (1) z dnia 16.10.2014 r., k. 4614) – odnośnie zdarzenia z dnia 15.10.2014 r. oraz rzekomego uczestnictwie w/w oskarżonego,
- „Czy świadek zna T. lurkuna. J. J. (2), D. S. (1), T. K. (1)? Odpowiedź: Nic mi te nazwiska nie mówią. Nie znam tych osób.” (protokół przesłuchania świadka B. M. z dnia 12.10.2015 r., k. 8679),

d) brak jest jakichkolwiek wskazań przez organy ścigania i Sąd w ramach sporządzonego uzasadnienia na jakiegokolwiek konkretne elementy struktury rzekomej zorganizowanej grupy przestępczej, sposobu rozdzielania zadań i pełnionych ról w ramach tej grupy, sieci powiązań pomiędzy oskarżonym T. J. a pozostałymi oskarżonymi (przy jednoczesnym wskazywaniu na pewnego rodzaju działanie z tylko jednym z oskarżonych tj. T. W. (1)), jej wewnętrznej hierarchii i mechanizmów, co wprost przeczy istnieniu owej zorganizowanej grupy przestępczej, a tym samym udział w jej strukturze oskarżonego T. J., jak też pełnienia przez niego jakiegokolwiek roli, wypełniania w jej ramach zadań.

2. obrazę przepisów postępowania tj. art. 4 i 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 424 par. 1 pkt 1 kpk, która miała istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegającą na dowolnej analizie i ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, wbrew zasadom doświadczenia życiowego i zasadom logiki, a polegającą na błędnym przyjęciu, iż

oskarżony T. J. w okresie od 08 października 2014 roku do 15 października 2014 roku w S., A., B. i G., będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 23 lutego 2011 roku za umyślne przestępstwo skarbowe, w ciągu 5 lat po uiszczeniu kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, wykonanej w dniu 13 marca 2012 roku, popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju w ten sposób, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w pkt IV, dokonał nabycia i przewozu wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) przekazując towar w B., w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane, po czym w dniu 15 października 2014r. ujawnione w m. B. w trakcie ich przewozu do docelowego odbiorcy w miejscowości G., który to towar został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, a następnie sprowadzony na terytorium kraju w postaci 340 000 sztuk (17 000 paczek) papierosów różnych marek, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy RP, o wartości celnej 19 166 zł, na którym ciążyą należności celne w kwocie 11 040 zł, przez co naraził na uszczuplenie podatki w łącznej wysokości 326 912 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 260 134 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 66 778 zł, w przypadku, gdy:

a) brak jest jakichkolwiek obiektywnych dowodów świadczących o dopuszczeniu się przez w/w oskarżonego T. J. przypisanego mu czynu, w tym w szczególności powyższe nie wynika z treści komunikatów uzyskanych w wyniku prowadzonych (w sposób nielegalny) kontroli operacyjnych, rzekomo wobec w/w, tym bardziej gdy weźmie się pod uwagę, iż zarządzone w odniesieniu do oskarżonego T. J. kontrole operacyjne swym okresem obejmowały czasookres od dnia 07.05.2014 roku do dnia 07.08.2014 roku, oraz od dnia 25.06.2014 r. do dnia 07.08.2014 roku, zaś zgodnie z treścią orzeczenia Sądu do zarzucanego w/w czynu mającego dojść w/w w ramach zorganizowanej grupy przestępczej miało dojść od 08.10.2014 r. do 15.10.2014 r., tj. na kilka miesięcy po prowadzonych kontrolach operacyjnych,

b) brak jest jakichkolwiek wskazań ze strony przesłuchanych w niniejszej sprawie osób w charakterze świadków a także współoskarżonych, w szczególności oskarżonego T. W. (1), że rzekomego zorganizowania i dostarczenia przedmiotu przemytu dla T. W. (1) (do miejscowości B.), miałyby dopuścić się osk. T. J., w szczególności gdy weźmie się pod uwagę treść niektórych zeznań i wyjaśnień np.:

- „Te papierosy nie były moje. One należały do Białorusina z G.. (...) Ja mu byłem winien 4000 zł i żeby odrobić częściowo te pieniądze miałem dla niego przewieść te papierosy z K. do Ś.. Ja jemu kilka dni wcześniej w K. dałem swój samochód i on we wtorek 14.10.2014 r. skontaktował się ze mną i oddał mi mój samochód z zapakowanymi papierosami.” (protokół przesłuchania podejrzanego T. W. (1) z dnia 16.10.2014 r., k. 4614) – odnośnie zdarzenia z dnia 15.10.2014 r. oraz rzekomego uczestnictwie w/w oskarżonego,

c) brak jest jakichkolwiek wskazań przez organy ścigania i Sąd w ramach sporządzonego uzasadnienia na jakiegokolwiek konkretne elementy świadczące o powiązaniu oskarżonego T. J. z T. W. (1), ich współdziałaniu, kontaktowaniu się – w tym wskazań z jakich konkretnie zapisów, komunikatów powyższe powiązanie wynika, a także w ramach jakich kontroli operacyjnych owe zapisy zostały pozyskane, czy dotyczyły oskarżonego T. J., itp.

d) brak jest jakichkolwiek obiektywnych podstaw prawnych do czynienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych w odniesieniu do oskarżonego T. J. w oparciu o zarządzone kontrole operacyjne wobec innych osób, w tym w szczególności w odniesieniu do oskarżonego T. W. (1) w ramach kontroli operacyjnych o kryptonimach (...), (...), (...), w przypadku gdy w odniesieniu do w/w oskarżonego kontrole te nie były prowadzone, a nie zostały wydane stosowne zgody następcze, w przypadku gdy Sąd powołuje się na treści analiz odnoszących się bezpośrednio do powyższych kontroli,

e) ustalenia zostały poczynione wyłącznie w oparciu o prowadzone w ramach niniejszego postępowania kontrole operacyjne, pomimo, iż Sąd sam podkreśla w ramach sporządzonego na piśmie uzasadnienie, iż „stosowana kontrola operacyjna i dokonane analizy połączeń telefonicznych oraz wiadomości tekstowych nie są wystarczające do stwierdzenia, że faktycznie doszło do każdego przypadku przemytu papierosów” (uzasadnienie wyroku z dnia 19 marca 2019 r. Sądu Okręgowego w Suwałkach II Wydział Karny, str. 34),

3. obrazę prawa materialnego, tj. art. 9e ust 1, pkt 1, 3 i 4, 8 ustawy o Straży Granicznej w zw. z art. 5, 7 oraz 9 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez bezpodstawne nadanie waloru dowodu materiałom uzyskanym w ramach prowadzonych czynności operacyjnych, w szczególności kontroli prowadzonej pod kryptonimem (...) przez funkcjonariuszy Wydziału Operacyjno – Śledczego (...) Oddziału Straży Granicznej w B. polegających na stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskanie w sposób niejawny treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych (wiadomości sms), a w konsekwencji bezpodstawne czynienie w tym zakresie ustaleń faktycznych niekorzystnych dla oskarżonego T. J., które to czynności, a następnie poczynione w oparciu o nie zapisy rozmów i wiadomości sms były przeprowadzone wbrew obowiązującym przepisom prawa lub z ich naruszeniem, w sposób całkowicie sprzeczny z obowiązującą procedurą oraz przepisami ustawy o Straży Granicznej, a wynikał w szczególności z:

a) z naruszenia obowiązku precyzyjnego określenia w ramach wniosku o zarządzanie kontroli operacyjnej okoliczności uzasadniających potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej wobec konkretnej osoby, posługującej się konkretnym numerem (...), w tym w szczególności gdy weźmie się pod uwagę, iż okoliczności wskazywane w przedmiotowym uzasadnieniu, jako podstawa do przeprowadzenia kontroli operacyjnych, w żaden sposób nie korelują z później zgromadzonym materiałem dowodowym, o czym świadczy:

- wskazywanie na uzasadnione podejrzenie popełnienia w krótkim okresie czasu przestępstwa skarbowego, a nawet dysponowanie materiałami to potwierdzającymi, gdzie okres stosowania kontroli operacyjnych zarządzony był w okresie od 07.05.2014 roku do 07.08.2014 r., od 25.06.2014 r. do 07.08.2014 r. z kolei okres rzekomej działalności przestępczej oskarżonego T. J. wskazywany przez Sąd odnosi się do czasookresu od 08.10.2014 r. do 15.10.2014 r.

b) naruszeniem obowiązku precyzyjnego wskazania w ramach wniosku o zarządzanie kontroli operacyjnej danych pozwalających na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego będzie stosowana kontrola, poprzez ograniczenie się do wskazania numeru (...) rzekomo należącego do oskarżonego T. J., przy jednoczesnym całkowitym zaniechaniu wykazania tej okoliczności pozwalającej na bezsprzeczne przypisanie tego numeru w/w oskarżonemu,

c) z naruszenia obowiązku precyzyjnego (w ramach wniosku o zarządzanie kontroli operacyjnej) stwierdzenia albo uprawdopodobnienia bezskuteczności innych środków oraz ich nieprzydatności, poprzez ograniczenie się jedynie do lakonicznego stwierdzenia w tym zakresie, bez wskazania, jakie konkretnie inne środki zostały wykorzystane, z jakim skutkiem; dlaczego okazały się bezskuteczne, czy wykorzystano dotychczas wszystkie dostępne inne środki celem poczynienia ustaleń procesowych,

d) z naruszenia obowiązku precyzyjnego wskazania w ramach wydanych postanowień o zarządzaniu kontroli operacyjnych (z dnia 07.05.2014 r., 25.06.2014 r.) katalogu przestępstw,

co do których w/w kontrole mają być prowadzona co w konsekwencji przeczy istnieniu jakichkolwiek wiarygodnych dowodów pozwalających na ustalenie i następnie przypisanie czynów przestępczych, których rzekomo miał dopuścić się oskarżony T. J., a które to ustalenia zostały poczynione wyłącznie w oparciu o przeprowadzone w sposób nielegalny kontrole operacyjne, bądź też w oparciu o kontrole operacyjne zarządzane w odniesieniu do innych osób oskarżonych, bez uzyskania w tym zakresie stosownych zgód następczych;

Nadto z daleko posuniętej ostrożności, gdyby Sąd nie uwzględnił powyższych zrzutów, obrońca zarzucił także:

4. obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 4 par. 1 k.k., polegającej na jego bezzasadnym nie zastosowaniu i orzeczeniu w niniejszej sprawie w oparciu o przepisy ustawy kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. Dz.U.2018.2077 t.j. (po nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r.) podczas, gdy czyn zarzucony T. J. rzekomo miały zostać popełnione w okresie od 8 października 2014 roku do 15 października 2014 roku, to jest pod rządami ustawy kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. Dz.U.2015.541, która jest ustawą względniejszą dla oskarżonego T. W. (1).

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

1. zmianę skarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego T. J. od popełnienia przypisanych mu czynów;

ewentualnie, z uwagi na dalece posuniętą ostrożność procesową

2. uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach.

Obrońca oskarżonego M. M. (1) zaskarżył powyższy wyrok w stosunku do tego oskarżonego w całości, tj. w zakresie pkt IX, X, XI, XXX i XXXI, zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 kk poprzez nieokreślenie w sentencji orzeczenia, ani w jego pisemnym uzasadnieniu przez Sąd, czy w trakcie orzekania stosował ustawę nową, czy obowiązującą poprzednio z uwagi na zmiany i nowelizację kodeksu karnego dotyczące m. in. możliwości i warunków zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności;

2. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść wydanego wyroku w postaci art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów i przeprowadzeniu jej w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a także wszystkich okoliczności ujawnionych w toku postępowania, oparciu ustaleń jedynie na części materiału dowodowego, polegającą na:

dowolnej, nie uwzględniającej zasad wiedzy i doświadczenia życiowego ocenie materiału dowodowego,

- odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego M. M. w części negującej jego sprawstwo,
- nieprawidłowej i dowolnej ocenie zeznań świadków M. P. (1),
- dokonaniu ustaleń faktycznych w stosunku do oskarżonego M. Z. M. poprzez wypełnianie rozumowania Sądu niewątpliwie niekorzystnymi dla oskarżonego domniemaniami,
- nierozważenie przez Sąd I instancji całokształtu okoliczności mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia o winie M. M. w zakresie zarzucanych mu czynów, wyrażające się w błędnej ocenie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego przy pisaniu oskarżonemu popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych przez Sąd Okręgowy w Suwałkach za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony M. M. w okresie od 26 czerwca 2014 r. do 17 listopada 2014 r. w S. i A. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził T. J., D. S. (1), P. O., S. B. (1), T. K. (1), T. W. (1), M. P. (1) i M. W. mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych oraz że w ramach tej grupy okresie od 26 czerwca 2014 r. do 17 listopada 2014 r. popełnił przestępstwa karno – skarbowe, w sytuacji gdy prawidłowa analiza całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wskazuje, iż brak jest dostatecznych danych uzasadniających powyższe wnioski;

4. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary 1 roku 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny 400 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł. a także środka karnego w postaci solidarnego obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku papierosów w kwocie 19.166 zł, w sytuacji gdy M. Z. M. nie był do tej pory karany sędownie, posiada ustabilizowaną sytuację osobistą i rodzinną, pracuje na umowę – zlecenie i nie toczą się inne postępowania karne, bądź karno –skarbowe z jego udziałem.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji w pkt IX. X. XI. XXX i XXXI poprzez orzeczenie w sposób odmienny co do istoty sprawy i uniewinnienie oskarżonego M. M. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów, ewentualnie o:

- uchylene wyroku Sądu I instancji w odniesieniu do osoby M. M. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach,

bądź

- złagodzenie orzeczonej kary łącznej do 1 roku pozbawienia wolności i jej warunkowe zawieszenie na okres 3 lat oraz złagodzenie kary grzywny do 100 stawek przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł i nie orzekanie wobec oskarżonego obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów oraz stosowne obniżenie opłaty sądowej w stosunku do M. M..

Obrońca oskarżonego P. O. zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 237 kpk, polegającą na oparciu przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia w zakresie winy oskarżonego P. O. przede wszystkim na dowodach uzyskanych w toku kontroli i utrwalania rozmów' i analizie tych rozmów⁷, podczas gdy brak było wniosku prokuratora o zastosowanie wobec oskarżonego P. O. jakiegokolwiek kontroli operacyjnej i utrwalania treści rozmów telefonicznych, a także brak było stosownej decyzji Sądu zarządzającej taką kontrolę, brak jest również zarządzenia prokuratora odnośnie jakiegokolwiek kontroli operacyjnej dotyczącej oskarżonego P. O. oraz postanowienia Sądu, które by taką warunkowo dopuszczalną kontrolę zatwierdziło, wobec czego materiały uzyskane w toku kontroli operacyjnych Brzytwa I, II i IX, dotyczące P. O., które stanowiły podstawę skazania oskarżonego nic mogły zostać wykorzystane w przedmiotowym postępowaniu, a Sąd powinien był zarządzić ich zniszczenie,

b) art. 4 kpk i 7 kpk, polegającą na tym, że Sąd Okręgowy przy wydawaniu wyroku uwzględnił jedynie okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego, oraz dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i istotnych okoliczności sprawy, a także z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, a mianowicie:

- pominął całkowicie fakt, że oskarżony P. O. od początku nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów, a jego wyjaśnienia dotyczące służby funkcjonariuszy Straży Granicznej zostały potwierdzone zeznaniami pozostałych przesłuchiowanych w sprawie funkcjonariuszy Straży Granicznej,
- przyznał walor wiarygodności zeznaniom M. P. (1), podczas gdy z opinii psychiatryczno-psychologicznej przeprowadzonej w sprawie wynika, że na podstawie stanu psychicznego i zachowania zachodzą obawy co do wiarygodności tego świadka, w związku z czym jego zeznania powinny być oceniane z dużą dozą ostrożności,
- przyjął jako dowód winy oskarżonego P. O. fakt rzekomego wykonywania z telefonu przypisywanego M. M. (1) głuchych połączeń na telefon przypisywany P. O., podczas gdy głuche połączenia nie mogą stanowić wartościowego dowodu w sprawie,
- przyjął, że oskarżony P. O. utrzymywał kontakty z M. M. (1) oraz, że te kontakty polegały na przekazywaniu informacji co do bezpiecznego dokonania przemytów papierosów, podczas gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można pewnością stwierdzić, że oskarżony P. O. miał jakiegokolwiek kontakty z M. M. (1),
- przyjął, że oskarżony P. O. przekazywał informacje służbowe dotyczące terminów pełnionych służb przez innych funkcjonariuszy, rozmieszczenia patroli Straży Granicznej, zadań realizowanych przez funkcjonariuszy, danych personalnych funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę lub będą ją pełnili oraz informacje dotyczące innych czynności

służbowych podejmowanych przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w A., ja i innych placówek, podczas gdy brak jest materiału dowodowego potwierdzającego powyższe fakty,

- pominął zeznania świadka D. W., który zeznał, że nie zna żadnej innej możliwości, aby zapoznać się ze szczegółowym planem służb niż poza odprawą do służby,
- nie wziął pod uwagę zeznań świadków A. B. (1), R. N. (1) i B. Ż. (1), którzy to funkcjonariusze Straży Granicznej jako jedyni mieli dostęp do informacji dotyczących służby wszystkich funkcjonariuszy, w części, w której w/w zgodnie stwierdzili, że oskarżony P. O. nigdy nie zwracał się do nich z prośbą o udzielenie informacji o pełnionych służbach przez innych funkcjonariuszy lub o służbach zaplanowanych,
- nie rozważył kwestii, w jaki sposób oskarżony P. O. miałby uzyskać informacje dotyczące przebiegu planowanych służb,
- przyjął sprawstwo oskarżonego przestępstwa z art. 266 § 2 przyjmując informacje o tym kiedy oskarżony będzie pełnił służbę są informacjami „poufnymi” bądź „zastrzeżonymi”, podczas gdy stoi to w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, w takim przypadku każdorazowe podzielenie się z kimkolwiek taką informacją byłoby nielegalnym ujawnieniem informacji niejawnej, a dzieje się tak często w obrębie rodziny, znajomych itd.,
- nie przyznał waloru wiarygodności zeznaniom świadka P. B. (1), który kategorycznie zaprzeczał, by oskarżony P. O. pilotował go oznakowanym pojazdem służbowym,
- przyjął, że P. O. posługiwał się więcej niż jednym telefonem, podczas gdy materiał dowodowy w żaden sposób tego nie potwierdza,

ewentualnie

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 4 kk, polegającą na nieokreśleniu przez Sąd I instancji czy przy rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy i wymierzaniu oskarżonemu wziął pod uwagę ustawę względniejszą dla oskarżonego, uwzględniając fakt, że w okresie objętym zarzutami postawionymi oskarżonemu P. O. obowiązywała inna ustawa niż w dacie orzekania,

b) art. 231 § 2 kk, polegającą na:

- niewłaściwym zastosowaniu niniejszego przepisu, podczas gdy nawet jeśli przyjąć, że oskarżony P. O. udzielał informacji o terminach służb, to nie było to przekroczenie uprawnień,
- błędnej wykładni niniejszego przepisu, poprzez przyjęcie, że oskarżony P. O. miał obowiązek ścigania wykroczenia z art. 97 kw i pociągnięcia do odpowiedzialności za popełnienie tego wykroczenia, podczas gdy jako funkcjonariusz Straży Granicznej, nie miał takiego obowiązku, nie leżało to w zakresie jego obowiązków służbowych (Straż Graniczna jest organem mandatowym tylko w zakresie jej ustawowych zadań, w których ramach nie mieści się w/w wykroczenie), w związku z czym nie można mówić o niedopełnieniu obowiązków służbowych,
- błędnej wykładni niniejszego przepisu, poprzez przyjęcie, że znamiona niniejszego czynu zabronionego wypełnia fakt osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę, niż ta, która popełnia przestępstwo niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień, podczas gdy by zostały spełnione przesłanki czynu zabronionego z art. 231 § 2 korzyść majątkowa musi zostać osiągnięta przez osobę niedopełniającą obowiązków służbowych, a nie przez inną osobę,
- błędnej wykładni niniejszego przepisu, poprzez przyjęcie, że do przyjęcia sprawstwa tego przestępstwa wystarczające jest niedopełnienie jednego obowiązku bądź przekroczenie jednego uprawnienia, podczas gdy w przepisie wyraźnie jest mowa o przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków,

c) art. 258 § 1 kk, polegającą na błędnej wykładni niniejszego przepisu, która doprowadziła do niewłaściwego jego zastosowania do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy odnośnie oskarżonego P. O., tj. przyjęcie, że oskarżony P. O. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy działaniu zarzucanemu oskarżonemu P. O. w akcie oskarżenia nie można przypisać cech działania w zorganizowanej grupie przestępczej, nie można stwierdzić, że zarzucane mu działanie było związane z przynależnością do grupy przestępczej, nie podporządkowywał się w zarzucanym mu działaniu żadnej hierarchii, oskarżony nie miał nawet świadomości istnienia grupy przestępczej, tym bardziej nie towarzyszył mu zamiar brania udziału w takiej grupie,

d) art. 266 § 2 kk, polegającą na niewłaściwym zastosowaniu niniejszego przepisu, warunkiem koniecznym dla przyjęcia bytu przestępstwa z art. 266 § 2 kk jest to by ujawniana informacja była opatrzona klauzulą „zastrzeżone” bądź „poufne”, tj. spełniała materialną definicję informacji niejawniej z ustawy o ochronie informacji niejawnych, podczas gdy ustawa o Straży Granicznej takiej ochrony informacji odnośnie planowanej służby nie przewiduje, jedynie ochronę informacji o prowadzonych czynnościach operacyjno-rozpoznawczych, szczegółowo zdefiniowanych w tej ustawie, do której stan faktyczny przedmiotowej sprawy się nie odnosi,

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 410 kpk, polegającą na oparciu rozstrzygnięcia ma podstawie okoliczności nieujawnionych w toku rozprawy głównej, mianowicie Sąd I instancji stwierdził legalność materiałów uzyskanych w toku kontroli operacyjnych, które stanowiły podstawę skazania oskarżonego P. O., w oparciu o wspomniane w uzasadnieniu wyroku postanowienia: postanowienie wydane w dniu 12 maja 2014 roku przez Sąd Okręgowy w Warszawie zarządzającym kontrolę operacyjną (...), postanowienie wydane w dniu 12 maja 2014 zarządzającym kontrolę operacyjną (...) i postanowienie wydane w dniu 18 czerwca 2014 roku zarządzającym kontrolę operacyjną (...), podczas gdy przed zamknięciem sprawy nie zaliczył w poczet materiału dowodowego w/w dokumentów,

3. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu, że:

- oskarżony P. O. rzekomo udzielając informacji o terminach swojej służby osiągnął jakkolwiek korzyść majątkową oraz że było to jego stałe źródło dochodu, a także, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można przyjąć, że oskarżony osiągnął jakkolwiek korzyść majątkową, a tym bardziej, że towarzyszył mu zamiar kierunkowy w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej, a jest to warunek konieczny do przyjęcia sprawstwa przestępstwa z art. 231 § 2 kk,
- oskarżony P. O. rzekomo „pilotując” ciągnik siodłowy P. B. (1) przez A. działał w celu osiągnięcia przez P. B. (1) korzyści majątkowej, podczas gdy brak jest materiału dowodowego potwierdzając istnienie takiego zamiaru kierunkowego po stronie oskarżonego,
- (...) to pseudonim oskarżonego P. O., podczas gdy świadkowie D. W., D. B. i U. M., zapytani o znane im pseudonimy (...) O., zgodnie stwierdzili, że znany jest im jedynie pseudonim (...), wskazywałyby na to, że takim właśnie pseudonimem posługiwali się ludzie z otoczenia oskarżonego P. O.,
- nadawcą smsów, poddawanych analizie w kontroli operacyjnej (...) był P. O., podczas gdy nie ma możliwości ustalenia nadawcy smsów, nie zostały przeprowadzone żadne rozmowy telefoniczne, nie został więc zidentyfikowany głos oraz użytkownik telefonu,
- treści smsów uzyskanych w czasie kontroli operacyjnej (...) dotyczą przemytu papierosów, podczas gdy treści te są bardzo okrojone, lakoniczne, nie sposób na ich podstawie jednoznacznie stwierdzić czego dotyczą, nie pozwalają też zidentyfikować uczestników rozmowy,
- głuche połączenia wykonywał ze swojego telefonu oskarżony P. O., podczas gdy z treści materiałów z kontroli operacyjnej wynika, że zdarzało się, że z telefonu oskarżonego P. O. korzystały inne osoby (m.in. k. 00512 – 00513 tom III), nic ma więc pewności co do tego, kto wykonywał połączenia, które nie zostały odebrane,

4. rażąco niewspółmierność kary i środków karnych, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej w wysokości 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów w ilości 17 000 paczek w kwocie 19 166 złotych, podczas gdy biorąc pod uwagę fakt wcześniejszego braku karalności oskarżonego P. O. i jego jedynie poboczny udział w całym przestępczym procederze i znikomy kontakt z pozostałymi członkami grupy przestępczej bardziej zasadne byłoby wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za niewinnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego S. B. (1) zaskarżył wyrok w części tj. w zakresie punktów dotyczących S. B. (1): XIX, XX, XXI, XXIX pkt 4, XXX w zakresie orzeczonego obowiązku wobec S. B. (1), XXXI pkt 6, a w konsekwencji powyższego także orzeczenie z punktów: I, IV, IX, XII, XV, XXII, XXV w zakresie wskazania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej S. B. (1), na korzyść oskarżonego, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez skazanie oskarżonego S. B. (1) bez dowodów wskazujących ponad wszelką wątpliwość na udział ww. w zorganizowanej grupie przestępczej, a tym samym doprowadzenie do sytuacji, gdzie osoba niewinna ponosi odpowiedzialność karną,

b) art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez dowolną i jednostronną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, dokonaną wbrew zasadzie obiektywizmu, zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i uznanie, iż zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie potwierdza fakt, że oskarżony S. B. (1) uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej, podczas gdy:

- Sąd nie odniósł się w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia do istotnych kwestii mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie a mianowicie do wskazania jakie dowody obciążają S. B. (1) i dlaczego ewentualnie Sąd dał im wiarę oraz dlaczego odrzucił dowody świadczące na korzyść oskarżonego;
- materiały zgromadzone w ramach kontroli operacyjnej oraz ich analizy stanowią subiektywne przekonania osób dokonujących analizy i zawierają w stosunku do S. B. (1) wnioski oparte na przypuszczeniach, co przejawia się w używanych wielokrotnie przez analizujących sformułowaniach „prawdopodobnie”;
- postępowanie przygotowawcze nie wykazało, aby numery telefonów wskazane w sprawozdaniu z analizy kryminalnej połączeń telefonicznych (k.5765 akt sprawy numeracji prokuratorskiej) były używane przez S. B. (1) – takie przypisanie zasugerowały organy śledcze jednak nie zostało to wykazane ponad wszelką wątpliwość;
- przypisanie S. B. (1) roli pilota oraz tego, że przewoził do dalszych odbiorców towar oraz przekazywał informacje o zagrożeniach związanych z ewentualnym zatrzymaniem na trasie przejazdu pojazdu z papierosami, nastąpiło bez wykazania powyższych okoliczności w materiale dowodowym sprawy i oparte zostało jedynie na przypuszczeniach organów ścigania wynikających z przypisania oskarżonemu korzystania z 10 numerów telefonów;
- przeprowadzone przed Sądem postępowanie dowodowe w żadnej części nie wskazywało na uczestnictwo S. B. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej;

c) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego tj.:

- w zakresie tego, jakimi numerami telefonów (i czy w ogóle) posługiwał się S. B. (1), a nadto czy posługiwanie się którymkolwiek numerem telefonu służyło do wykonywania pracy zawodowej kierowcy samochodu ciężarowego przy wykonywaniu legalnej pracy usług transportowych tj. czy było normalną czynnością zawodową;
- przyjęcie, że interpretacje poszczególnych wyrażeń dokonane przez śledczych odpowiadają faktycznym treściom analizowanych rozmów i wiadomości sms, podczas gdy brak jest dowodów w sprawie na potwierdzenie tez stawianych przez organy ścigania, co dyskwalifikuje dokonane analizy/interpretacje w całości;

d) art. 167 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu fonoskopii na okoliczność prawidłowej oceny, czy na nagraniach zabezpieczonych w trakcie kontroli operacyjnych w rozmowach uczestniczył faktycznie S. B. (1) a jeśli tak, to dokonanie przez Sąd oceny, czy rozmowy w których uczestniczył dotyczyły jakichkolwiek nielegalnych działań.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że:

- S. B. (1) uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej i miał tego świadomość, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jedynie, że S. B. (1) kontaktował się z D. S. (1) wyłącznie w zakresie zawodowym – oskarżony był pracownikiem D. S. (1) a ich kontakty (osobiste i telefoniczne) dotyczyły wykonywanych legalnie usług transportowych;
- wystarczającym do wykazania obecności S. B. (1) w S., A., K., G. i K. w inkryminowanym okresie, a tym samym przypisanie uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej, jest wykazanie do których stacji (...) logowały się poszczególne numery telefonów przypisane na zasadzie prawdopodobieństwa (bądź nawet przypadku) oskarżonemu;
- dokonane przez śledczych analizy rozmów i wiadomości sms, a szczególnie narzucone przez śledczych interpretacje poszczególnych zwrotów odpowiadają ich rzeczywistemu znaczeniu, podczas gdy w czasie trwania postępowania zeznający w sprawie świadkowie i częściowo wyjaśniający oskarżeni wskazali na błędną interpretację słów przez śledczych – zwroty i nazwy używane przez oskarżonych są powszechnie używanymi zwrotami w mowie kierowców samochodów ciężarowych, czego śledczy już nie analizowali;
- S. B. (1) popełnił zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwo (w formie ustalonej przez Sąd), podczas gdy w sprawie brak jest jakiegokolwiek materiału dowodowego obciążającego wprost S. B. (1), a poszlaki stanowiące fakty uboczne nie pozwalają na przyjęcie spójnej, nie wykazującej żadnych wątpliwości, wersji zdarzeń obciążającej oskarżonego;
- materiały prowadzonych przez organ śledczy odtajnionych kontroli operacyjnych wskazują na udział S. B. (1) w procederze, podczas gdy w sprawozdaniach z kontroli funkcjonariusze nie zebrali materiału dowodowego wskazującego na choćby prawdopodobieństwo udziału ww. przemyśle papierosów, gdyż niewystarczającym jest samo wskazanie na kontaktowanie się osób między sobą;

3. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 258 § 1 k.k., poprzez nieprawidłowe przyjęcie, iż zaistniały okoliczności do dokonania subsumcji ww. przepisu prawa do zaistniałego stanu faktycznego, podczas gdy S. B. (1) – na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego – nie można przypisać znamion przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

Obrońca oskarżonego wniósł o:

1. Uniewinnienie S. B. (1) od zarzucanych mu czynów.
2. Zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz S. B. (1) kosztów postępowania, w tym kosztów z tytułu zastępstwa prawnego.

Ewentualnie, jeżeli Sąd uzna za konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości, o:

3. Uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego T. K. (1) zaskarżył wyżej wymieniony wyrok w całości, tj. w jego pkt XXII, XXIII, XXIV, XXX i XXXI, zarzucając mu:

1. rażąco obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 § 1 kk poprzez nie wskazanie przez Sąd zarówno w sentencji orzeczenia, jak też w jego pisemnym uzasadnieniu, czy Sąd ferując orzeczenie zastosował ustawę względniejszą wobec oskarżonego T. K., gdyż czyny zarzucane temu oskarżonemu miały miejsce w 2014 r., a więc przed nowelizacją kodeksu karnego dotyczącą m.in. możliwości zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności;

2. rażąco obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk polegającą na naruszeniu zasad logicznego rozumowania oraz popełnienia błędów natury faktycznej w ocenie dowodów z zeznań świadka M. P. (1) złożonych w śledztwie, uznając powyższe jako spójne i logiczne mimo tego, że z uwagi na treść opinii psychiatrycznej i psychologicznej, wcześniejszą rolę procesową i jego koniunkturalizm podejść należało do jego depozycji z dużą ostrożnością i wnikliwością, czego nie uczynił Sąd 1 instancji:

3. dowolną ocenę całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania poprzez uznanie, że T. K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej i popełnił przestępstwa karno – skarbowe, pomimo braku jednoznacznych i przekonujących dowodów w tym zakresie, przy jednoczesnym przecenieniu treści zeznań świadka M. P., które stanowiły dowód osamotniony i niejednoznaczny z punktu prawa procesowego;

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych przez Sąd Okręgowy w Suwałkach za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść poprzez uznanie za wiarygodne treści zeznań M. P. złożonych w postępowaniu przygotowawczym, mimo szeregu okoliczności przemawiających za koniecznością odmiennej ich oceny, przy braku jakichkolwiek innych dowodów potwierdzających twierdzenia wyżej wymienionego;

5. rażąco niewspółmierność orzeczonej w stosunku do oskarżonego T. K. (1) kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł oraz orzeczenie wobec niego solidarnego obowiązku ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku papierosów w kwocie 19.166 zł i obciążenie go opłatą 4.300 zł, w sytuacji gdy wyżej wymieniony nie był karany na terenie Polski, nie toczą się inne postępowania karne, bądź karno – skarbowe z jego udziałem, posiada on stałe miejsce zamieszkania i stabilną sytuację osobistą i rodzinną.

Wskazując na powyższe obrońca oskarżonego wniósł o:

1. uniewinnienie oskarżonego T. K. (1) od popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów,

2. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej T. K. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach,

3. bądź o złagodzenie orzeczonej wobec tego oskarżonego kary do 1 roku pozbawienia wolności i jej warunkowe zawieszenie na okres próby wynoszący 3 lata i złagodzenie kary grzywny do wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 100 zł i uchylenie obowiązku określonego w pkt XXXI zaskarżonego wyroku.

Obrońca oskarżonego T. W. (1) zaskarżył wyżej wymieniony wyrok:

1. w odniesieniu do czynu z pkt XXV w/w wyroku – w całości na korzyść oskarżonego T. W. (1),

2. w odniesieniu do czynu z pkt XXVI w/w wyroku – na korzyść T. W. (1) – w zakresie, w jakim Sąd ustalił, iż w/w dokonał paserstwa celnego 17.000 paczek papierosów różnych marek o wartości celnej 19.166,00 zł. w ramach

zorganizowanej grupy przestępczej i „dokonał nabycia i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1), przekazując towar w B. w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane”,

3. w odniesieniu do zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia z pkt XXVI i XXVIII – w części co do kary na korzyść oskarżonego T. W. (1).

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 i 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 kpk, która miała istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegającą na całkowicie dowolnym przyjęciu, bez właściwej analizy i oceny zgromadzonego materiału dowodowego, wbrew faktom, zasadom doświadczenia życiowego i zasadom logiki, iż T. W. (1) był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej przez osiem dni, co skutkowało niesłusznym i bezpodstawnym przypisaniem oskarżonemu T. W. (1) udziału w zorganizowanej grupie przestępczej przez te osiem dni oraz dokonanie jednego czynu w ramach tej grupy, przy jednoczesnym zaniechaniu przez sąd wskazania i omówienia dowodów, na podstawie których sąd dokonał takich ustaleń, w szczególności, gdy weźmie się pod uwagę, iż:

a) brak jest jakichkolwiek obiektywnych dowodów świadczących o udziale w/w oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, w tym również rzekomo pełnionej w ramach tej struktury roli przez oskarżonego T. W. (1), w tym w szczególności powyższe nie wynika z treści komunikatów uzyskanych w wyniku prowadzonych (w sposób nielegalny) kontroli operacyjnych wobec w/w,

b) brak jest jakichkolwiek wskazań ze strony współoskarżonych, w szczególności oskarżonego T. J., jak również świadków przesłuchanych w ramach niniejszego postępowania, by oskarżony T. W. (1) miał brać udział w zorganizowanej grupie przestępczej, nadto w odniesieniu do rzekomo pełnionej roli w ramach tej struktury,

c) brak jest jakichkolwiek wskazań przez organy ścigania i Sąd w ramach sporządzonego uzasadnienia na jakiegokolwiek konkretne elementy struktury rzekomej zorganizowanej grupy przestępczej, sposobu rozdzielania zadań i pełnionych ról w ramach tej grupy, sieć powiązań pomiędzy oskarżonym T. W. (1) a pozostałymi oskarżonymi (przy jednoczesnym wskazywaniu na pewnego rodzaju działanie z tylko jednym z oskarżonych tj. T. J.), jej wewnętrznej hierarchii i mechanizmów,

co wprost przeczy istnieniu owej zorganizowanej grupy przestępczej, a tym samym udziału w jej strukturze oskarżonego T. W. (1), jak też pełnienia przez niego jakiegokolwiek roli, wypełniania w jej ramach zadań,

2. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 i 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 kpk, która miała istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegającą na całkowicie dowolnym przyjęciu, bez właściwej analizy i oceny zgromadzonego materiału dowodowego, wbrew faktom, zasadom doświadczenia życiowego i zasadom logiki, iż T. W. (1) w odniesieniu do czynu do którego się przyznał, t.j. paserstwa celnego 17 tyś. paczek papierosów różnych marek, dokonał tego czynu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i „dokonał nabycia i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) przekazując towar w B., w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane”, co nie ma żadnego odzwierciedlenia w materiale dowodowym i było wynikiem, dowolnego przyjęcia przez Sąd takich ustaleń, czego konsekwencją było zaniechanie przez Sąd wskazania i omówienia dowodów, które pozwoliły na poczynienie takich ustaleń,

z ostrożności procesowej, gdyby Sąd nie uwzględnił powyższych zarzutów, obrońca zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

3. obrazę prawa materialnego, tj. art. 19 ust 1, la, 2, 7, 8 ustawy o Policji w zw. z art. 5, 7 oraz 9 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez bezpodstawne nadanie waloru dowodu materiałom uzyskanym w ramach prowadzonych czynności operacyjnych, w szczególności kontroli prowadzonej pod kryptonimem (...), (...), (...) przez funkcjonariuszy Wydziału do Zwalczania Zorganizowanej Przystępczości Ekonomicznej zarządu w O. (...) Biura (...) w KGP polegających na stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskanie w sposób niejawną treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych

za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych (wiadomości sms), a w konsekwencji bezpodstawne czynienie w tym zakresie ustaleń faktycznych niekorzystnych dla oskarżonego T. W. (1), które to czynności, a następnie poczynione w oparciu o nie zapisy rozmów i wiadomości sms były przeprowadzone wbrew obowiązującym przepisom prawa lub z ich naruszeniem, w sposób całkowicie sprzeczny z obowiązującą procedurą oraz przepisami ustawy o Policji, w szczególności:

a) z naruszeniem obowiązku precyzyjnego określenia w ramach wniosku o zarządzenie kontroli operacyjnej okoliczności uzasadniających potrzebę oraz cel zastosowania kontroli operacyjnej wobec konkretnej osoby, poprzez ograniczenie się jedynie do posłużenia się następującymi zwrotami: zebrania, utrwalenia, zabezpieczenia dowodów popełnienia przestępstwa,

b) naruszeniem obowiązku precyzyjnego wskazania w ramach wniosku o zarządzenie kontroli operacyjnej danych pozwalających na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego będzie stosowana kontrola, poprzez ograniczenie się do wskazania numeru (...) rzekomo należącego do oskarżonego T. W. (1), przy jednoczesnym całkowitym zaniechaniu wykazania okoliczności pozwalającej na bezsprzeczne przypisanie tego numeru w/w oskarżonemu,

c) z naruszeniem obowiązku precyzyjnego wskazania:

- w ramach wydanego postanowienie o zarządzeniu kontroli operacyjnych z dnia 03.10.2014 r. katalogu przestępstw, co do których w/w kontrole miały być prowadzone,
- w ramach wydanego postanowienie o zarządzeniu kontroli operacyjnych z dnia 17.07.2014 r. katalogu przestępstw, co do których w/w kontrole miały być prowadzone,
- w ramach wydanego postanowienie o zarządzeniu kontroli operacyjnych z dnia 03.10.2014 r. katalogu przestępstw, co do których w/w kontrole miał być prowadzone,

a tym samym zaniechaniem określenia właściwego zakresu podmiotowo – przedmiotowego zastosowanych kontroli operacyjnych wobec oskarżonego T. W. (1),

co w konsekwencji przeczy istnieniu jakichkolwiek wiarygodnych dowodów pozwalających na ustalenie i następnie przypisanie czynów przestępczych, których rzekomo miał dopuścić się oskarżony T. W. (1) a które to ustalenia zostały poczynione wyłącznie w oparciu o przeprowadzone w sposób nielegalny kontrole operacyjne,

Nadto z daleko posuniętej ostrożności, gdyby Sąd nie uwzględnił powyższych zrzutów obrońca zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu:

4. obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 4 § 1 k.k., polegającej na jego bezzasadnym nie zastosowaniu i orzeczeniu w niniejszej sprawie w oparciu o przepisy ustawy kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. Dz.U.2018.2077 t.j. (po nowelizacji z dnia 1 lipca 2015 r.) podczas gdy czyny zarzucone T. W. (1) miały zostać popełnione w okresie od 8 października 2014 roku do 15 października 2014 roku, to jest pod rządami ustawy kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 r. Dz.U.2015.541, która jest ustawą względniejszą dla oskarżonego T. W. (1),

5. rażąco niewspółmierność kary grzywny polegającą na nie nieuwzględnieniu w sposób właściwy obowiązujących kryteriów ich wymiaru w zakresie wymierzania oskarżonemu T. W. (1) kary grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych, w sytuacji, gdy prawidłowo ustalone warunki osobiste, rodzinne oskarżonego T. W. (1), a następnie w sposób należyty uwzględnienie tych okoliczności przemawiałoby za przyjęciem mniejszej ilości oraz o niższej wartości stawki dziennej kary grzywny, dodatkowo, co miało wpływ na ustalony wymiar kary grzywny, zaniechanie przez Sąd dokonania rozważań w tym zakresie w sposób indywidualny, tj. w odniesieniu do oskarżonego T. W. (1), nie zaś ustalanie wymiaru kary w sposób ogólny, tj. w stosunku do wszystkich oskarżonych, co stoi w sprzeczności do zasady indywidualizacji kary, a także rażąco niewspółmierność kary pozbawienia wolności, która jest skrajnie surowa w stosunku do stopnia winy osk. T. W.,

charakteru czynu (-ów), jego społecznej szkodliwości oraz pozostałych okoliczności, które przemawiają na korzyść w/w,

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

1. zmianę skarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego T. W. (1) od popełnienia czynu z pkt XXV w/w wyroku,
2. zmianę skarżonego wyroku i orzeczenie kary z zastosowaniem dyrektywy art. 4 k.k. w odniesieniu do czynu z pkt XXVI w/w wyroku
3. względnie o uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach.

Pismem z dnia 23 lipca 2019 roku obrońca uzupełnił wnioski apelacji wnosząc dodatkowo o wyeliminowanie z opisu czynu z pkt XXVI w/w wyroku następującej treści: „biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, dokonał nabycia i przewóz wyrobów tytoniowych do nabywającego je T. W. (1) przekazując towar w B., w celu dalszej odsprzedaży, a następnie przewiezione przez T. W. (1) i przechowywane”.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 § 1 kk poprzez niewskazanie przez Sąd zarówno w sentencji orzeczenia, jak i w jego pisemnym uzasadnieniu, czy Sąd wydając wyrok zastosował ustawę względniejszą wobec oskarżonych, gdyż czyny im zarzucane miały miejsce w roku 2014, a więc przed nowelizacją kodeksu karnego dotyczącą m.in. możliwości zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Wskazując na powyższe prokurator wniósł o zmianę wyroku poprzez wskazanie w orzeczeniu Sądu Okręgowego w (...) sygn. (...) w podstawach prawnych wymierzenia kary wobec wszystkich oskarżonych art. 4 § 1 kk.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Na uwzględnienie zasługiwała jedynie apelacja prokuratora i obrońców oskarżonych w części zarzucającej obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 4 § 1 k.k., a także w ograniczonym zakresie apelacja obrońcy T. W. (1) i T. J. w odniesieniu do opisu czynów przypisanych tym oskarżonym w pkt. V i XXVI części dyspozytywnej wyroku.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżących, że podstawa prawna wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych : M. W., D. S. (1), T. J., M. M. (1), P. O., S. B. (1), T. K. (1), T. W. (1) winna być uzupełniona o art. 4 § 1 k.k. Wszystkie czyny przypisane oskarżonym zostały bowiem popełnione w 2014 r., a więc przed nowelizacją kodeksu karnego wprowadzoną ustawą, z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), która weszła w życie z dniem 1.07.2015 r. i m.in. zmieniła treść przepisu art. 69 § 1 k.k. Mianowicie obecnie po zmianie art. 69 § 1 k.k. umożliwiła warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku. Nie ulega zatem wątpliwości, że ustawa obowiązująca w dacie popełnienia czynów była względniejsza dla oskarżonych. Umożliwiła bowiem warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 2 lat. Konsekwencją zastosowania ustawy poprzednio obowiązującej jako względniejszej dla sprawców winno być powołanie w podstawie skazania i wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych przepisu art. 4 § 1 k.k. i w tym zakresie zaskarżony wyrok wymagał korekty poprzez uzupełnienie o ten przepis podstawy skazania i wymiaru orzeczonych kar.

W tym miejscu należy odnieść się do pozostałych zarzutów podniesionych w apelacjach obrońców.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego T. W. (1).

W apelacji obrońcy T. W. (1) zarzucono obrazę szeregu przepisów postępowania tj. art. 4, art. 7, art. 410, art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k.

Podniesiony zarzut nie jest całkowicie pozbawiony słuszności co do podniesionej obrazy art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie jest z pewnością precyzyjne i wyczerpujące we wszystkich elementach, co znacznie utrudniło kontrole odwoławczą zaskarżonego wyroku. Uwaga ta dotyczy w szczególności braku przeprowadzenia szczegółowej analizy materiałów z przeprowadzonej kontroli operacyjnej i wynikających z nich wniosków w odniesieniu do poszczególnych czynów przypisanych oskarżonym. Nie oznacza to jednak, że taka kontrola na kanwie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie jest możliwa. Uzasadnienie, choć ogólnikowe, wskazuje jakie fakty Sąd uznał za udowodnione, na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Zawiera też wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku. Jako takie spełnia więc elementarne wymogi określone w art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. i umożliwia kontrolę zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu odwoławczym. Zważyć należy przy tym, że przedmiotem kontroli odwoławczej jest samo orzeczenie, a nie jego uzasadnienie. Niespełnienie wymagań ustawowych w zakresie uzasadnienia nie może więc być utożsamiane z wadliwością rozstrzygnięcia. Na uchylenie zaskarżonego wyroku z powodu tego rodzaju wadliwości uzasadnienia wyroku nie pozwala również dyspozycją art. 437 § 2 k.p.k. in fine.

Sąd Apelacyjny nie dopatrył się też naruszenia sformułowanej w art. 4 k.p.k. zasady obiektywizmu, bowiem Sąd Okręgowy zgodnie z jej wymogami zbadał i uwzględnił okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i niekorzyść lustrowanego.

Na marginesie wskazać też należy, że podstawy stawianych zarzutów nie mogą stanowić przepisy postępowania o charakterze ogólnym, które wyznaczają ogólne zasady i cele prowadzonego postępowania. Taki zaś charakter ma powołany w apelacji obrońcy, przepis art. 4 k.p.k. W uzasadnieniu takiego stanowiska wystarczy odwołać się chociażby do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2006 r., V KK 131/06 (OSNKW 2007, nr 1, poz. 9). Przedmiotem zainteresowania i rozważań Sądu Okręgowego był całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej i istotnych dla sprawy, jak nakazuje art. 410 k.p.k. Podstawę ustaleń zaś stanowiły dowody uznane przez sąd za wartościowe i wiarygodne.

Sąd Okręgowy po dokonaniu analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, zajął trafne stanowisko co do meritum sprawy sprowadzające się do tezy, że oskarżony T. W. (1) dopuścił się przypisanych mu czynów. Wnikliwa analiza tego materiału prowadzi do wniosku, że ustalenia Sądu I instancji w tym zakresie są w pełni prawidłowe, a w konsekwencji podniesione w apelacji zarzuty obrazy przepisów postępowania jawią się jako całkowicie bezpodstawne. Nie znajdują też one potwierdzenia w wynikach przeprowadzonego przewodu sądowego, które wskazują, że Sąd pierwszej instancji poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne i wyciągnął z nich właściwe wnioski. Swoje stanowisko w tym przedmiocie oparł na całokształcie okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia jak tego wymaga dyspozycja art. 92 k.p.k. i 410 k.p.k.

Zawarta tam argumentacja jest logiczna, przekonywująca, pozbawiona błędów i nie przekracza granic swobodnej oceny dowodów określonych w art. 7 k.p.k. Jako taka zasługuje na pełną aprobatę.

Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje też przyjęte w judykaturze stanowisko, iż kontrola instancyjna oceny dowodów nie obejmuje sfery przekonania sędziowskiego, jaka wiąże się z bezpośredniością przesłuchania, sprowadza się natomiast do sprawdzenia, czy ocena ta nie wykazuje błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu, pominięcia pewnych dowodów) lub logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania) albo czy nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy. Tak więc dokonanie przez sąd odwoławczy nowej, odmiennej oceny dowodów jest uzasadnione tylko wówczas, gdy w wyniku kontroli odwoławczej stwierdzona zostanie dowolność oceny poczynionej przez sąd I instancji (pomijając kwestię nowych dowodów). Jeżeli natomiast ocena dokonana przez sąd pierwszej instancji pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., nie ma podstaw do zmieniania jej w postępowaniu odwoławczym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 26.11.2012 r., II AKa 149/12, LEX 126421). Przeprowadzona kontrola odwoławcza tego rodzaju mankamentów w dokonanej ocenie dowodów nie wykazała.

Treść wniesionej apelacji wskazuje, że skarżący nie kwestionuje winy i sprawstwa oskarżonego w zakresie czynu przypisanego T. W. (1) w pkt XXVII części dyspozytywnej. Zaskarżony został natomiast zaskarżony w całości w części

dotyczącej czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. XXV części dyspozytywnej, w części w zakresie czynu z punktu XXVI oraz w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze w pkt. XXVI i XXVIII.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżącego, że przyjęty opis czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. XXVI części dyspozytywnej był nieprawidłowy i wymagał modyfikacji w postępowaniu odwoławczym, która została też dokonana. Z błędnego opisu przyjętego w wyroku wynikało bowiem, że T. W. (1) miał dokonać sobie przewozu wyrobów tytoniowych, a nie do docelowego odbiorcy w miejscowości G., jak wynika z dalszego opisu czynu. W opisie została też pominięta okoliczność, że przewóz papierosów do B. zorganizował T. J.. Do przekazania oskarżonemu papierosów doszło na terenie B. w okolicy centrum handlowego (...) i (...). Wskazuje na to materiał uzyskany w drodze zarządzanej kontroli operacyjnej (k. 4826). Z danych o karalności dotyczących T. W. (1) nie wynika również, aby uprzednio był on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23.02. (...). (k. 11464).

W pozostałej części podniesione w apelacji zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. W apelacji stawiany jest zarzut, że podstawą przypisania winy i sprawstwa oskarżonemu` był nielegalny materiał dowodowy uzyskany z zarządzonych kontroli operacyjnych wbrew obowiązującym przepisom tj. przy braku wskazania w postanowieniach sądu zakresu podmiotowo – przedmiotowego zarządzonych kontroli operacyjnych.

Stawiany w tym zakresie zarzut nie jest zasadny. Zgodzić się należy ze stanowiskiem skarżących, że materiały pozyskane w toku kontroli operacyjnej mogą być wykorzystane tylko co do tej ściśle określonej osoby wskazanej w postanowieniu sądu o zarządzeniu takiej kontroli oraz tylko w zakresie ściśle określonych tam przestępstw o ile zakres podmiotowy tej kontroli nie został w późniejszym czasie rozszerzony i nie wyrażano zgody następczej na wykorzystanie materiałów uzyskanych w wyniku tej kontroli.

Wbrew stanowisku skarżącego, te wszystkie prawne wymogi w niniejszym postępowaniu zostały dochowane, na co wskazuje treść wniosków o zarządzeniu kontroli operacyjnych pod kryptonimem (...), (...) i (...) z dnia 11.07. 2014 r., 24.09.2014 r. oraz wydanych przez Sąd postanowień w przedmiocie tych wniosków (k.9519-9520, 9538-9539, 9551-9552). Przedmiotowa kontrola została zarządzona wobec T. W. (1) na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy o Policji. Wnioski wskazywały cel zastosowanej kontroli operacyjnej i obejmowały przestępstwa wymienione w art. 19 ust. 1 pkt. 2 i 4 ustawy o Policji, art. 258 k.k. oraz art. 63 § 2 k.k.s i art. 65 § 1 k.k.s, a więc dotyczył przestępstw za które T. W. (1) został skazany zaskarżonym wyrokiem. Wszystkie 3 wnioski zostały uwzględnione przez Sąd Okręgowy w Warszawie, który zarządził kontrole operacyjne wskazane we wniosku.

Ocenę tę należy odnieść również do pozostałych wniosków o zarządzenie kontroli operacyjnej wobec innych oskarżonych obejmujących przestępstwa określone w art. 9e ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy o Straży Granicznej, art. 258 k.k., art. 91 k.k.s i art. 65 k.k.s. W tych okolicznościach, gdy czyny, których miała dotyczyć kontrola zakresowo i przedmiotowo były tożsame z tym, za co oskarżeni zostali skazani, nie można mówić, że materiały z kontroli operacyjnej zostały wykorzystane w szerszym zakresie niż zezwalał na to wykładnia art. 9e ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej.

W tym miejscu należy też odnieść się do zawartego w apelacji obrońcy T. W. (1) zarzutu braku precyzyjnego wskazania w postanowieniach sądu katalogu przestępstw, którego dotyczy zgoda na zarządzenie kontroli operacyjnej, co zdaniem skarżącego, przesądza o tym, że pozyskany w ten sposób materiał dowodowy jest nielegalny i jako taki nie może stanowić podstawy ustaleń faktycznych w sprawie. Teza o naruszeniu wymogów formalnych tej kontroli, a w konsekwencji o bezprawności jej wykorzystania z tego powodu jest nietrafna. Jak wskazał tutejszy Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. sygn. akt II AKa 260/13 LEX nr 1422328, dokumentacja dotycząca kontroli operacyjnej doczekała się z woli ustawodawcy uregulowań szczególnych (patrz wydane na podstawie art. 9e ust. 20 ustawy o Straży Granicznej rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 kwietnia 2002 r. w sprawie sposobu dokumentowania prowadzonej przez Straż Graniczną kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli (Dz. U. z 2002r., Nr 55, poz. 491). Rozporządzenie te, w § 2 ust. 1 wymienia postanowienie sądu w przedmiocie zarządzenia lub przedłużenia kontroli operacyjnej, jako jeden z

elementów dokumentacji tej kontroli. Załącznik nr 1 do tego rozporządzenia określa jednocześnie wzór wniosku, jak i wzór postanowienia sądowego o zarządzeniu (przedłużeniu) tej kontroli. Oba wzory, zawarte w tym samym załączniku, stanowią zatem nierozłączną całość. Logiczne jest zatem, że odpowiedzią na złożony zgodnie z przepisami wniosek jest decyzja sądu o jego uwzględnieniu bądź nie. Dlatego też wystarczające jest, gdy sąd przychyliając się w całości do wniosku jak miało to miejsce w sprawie niniejszej, ustosunkuje się do niego w sposób blankietowy, bez konieczności formalistycznego powtarzania wszystkich szczegółowych stwierdzeń zawartych wyczerpująco we wniosku organu ścigania, stanowiącego zgodnie z przepisami rozporządzenia „awers” postanowienia sądowego. Dopiero wtedy, gdy sąd nie przychylił się w całości lub w części do wniosku o zastosowanie kontroli operacyjnej, zachodzi konieczność sporządzenia uzasadnienia takiej decyzji, gdzie podane zostaną szczegółowe powody takiego rozstrzygnięcia. Jak wskazano w cytowanym wyroku, nie ma nic niekonstytucyjnego w decyzji ustawodawcy, który upoważnił Ministra Spraw Wewnętrznych, by ten w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, wprowadził pewne odrębności – w stosunku do ogólnie – kodeksowych – dokumentacji związanej z realizacją kontroli operacyjnej, w skład której wchodzi również postanowienie sądu. Uprawnienie to wynika ze specyfiki niejawnych czynności operacyjnych i związanej z tym konieczności zachowania gwarancji poufności. O ile decyzja sądowa przybiera charakter pełnej akceptacji dla sformalizowanego i szczegółowego uzasadnionego wniosku organu ścigania, to nie ma potrzeby po raz kolejny powtarzania w postanowieniu sądu tego, co zawiera sam wniosek. Stwierdzić zatem należy, że decyzja sądu w przedmiocie wyrażenia zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej może mieć charakter blankietowy, odwołujący się do treści zawartych we wniosku o przeprowadzenie takiej kontroli. Dopuszczalność takiej formy postanowienia sądowego wynika z regulacji szczególnych, przez co nie narusza ona wymogów wynikających z przepisu art. 94 § 1 k.p.k. To samo dotyczy określonego w rozporządzeniu braku konieczności sporządzenia uzasadnienia postanowienia pozytywnego, a jedynie obowiązek sporządzenia tegoż uzasadnienia w sytuacji odmowy uwzględnienia wniosku, co koreluje zresztą z ogólnym przepisem art. 98 § 3 k.p.k. Faktem jest, że zakres podmiotowo – przedmiotowy kontroli operacyjnej wskazany we wniosku nie został powielony w postanowieniach sądu, jednak nie oznacza to, że nie został on określony. Przyjąć należy, że w tym przypadku obejmuje on zakres podmiotowo – przedmiotowy wskazany we wniosku o ile w postanowieniu Sądu nie został on ograniczony, a takiego ograniczenia orzeczenia sądu nie wprowadzają. W konsekwencji nie sposób jest przyjąć, że uzyskane w drodze kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...), (...) i (...) do sprawy (...) materiały z rozmów telefonicznych i pozostałe informacje przekazywane za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych (wiadomości SMS) są nielegalne i jako takie nie mogą stanowić podstawy dokonanych w sprawie ustaleń w przedmiocie sprawstwa i winy oskarżonego T. W. (1).

We wszystkich wnioskach o zarządzenie kontroli operacyjnej złożonych w niniejszej sprawie wskazane zostały zarówno osoby w stosunku do której ma być zarządzona taka kontrola oraz wskazany został katalog przestępstw, które taka kontrola ma obejmować. Wnioski te zostały w całości uwzględnione przez Sąd, co oznacza, że wydane postanowienia obejmują osobę wskazaną we wniosku oraz wskazany w nich katalog przestępstw, który zawiera się w wykazie o jakim mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji, a tym samym nie doszło do zarzucanej w apelacji obrazy art. 19 ust. 1, 1a, 2, 7, 8 ustawy o Policji, jak też art. 9 konstytucji oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Przechodząc natomiast do oceny wyników analizy uzyskanych w ten sposób materiałów, należy podzielić stanowisko Sądu I instancji, że wynikające z niej wnioski potwierdzają udział oskarżonego T. W. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej, jak też w nabyciu, a następnie w przewozie wyrobów tytoniowych w dniu 15 października 2014 r. Wskazuje na to jednoznacznie treść jego rozmów prowadzonych z T. J. w okresie bezpośrednio poprzedzającym przewóz papierosów oraz w dniu 16.10.2014 r., a więc w dniu następnym po zatrzymaniu oskarżonego, kiedy to zdaje on relacje T. J. w jakich okolicznościach doszło do jego zatrzymania. Treść rozmów poprzedzających zatrzymanie wskazuje, że to T. J. organizował dostawę papierosów. Wystarczy w tym miejscu odwołać się do rozmowy z dnia 8.10.2014 r., kiedy to na pytanie T. W. (2), czy „w przyszłym tygodniu na pewno będzie moc”, T. J. odpowiedział „będzie, będzie” (k. 4823).

Ustosunkowując się z kolei do apelacji obrońcy kwestionującej udział oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej tj. w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu z art. 258 § 1 k.k., na wstępie należy określić kryteria pozwalające na przyjęcie działania w zorganizowanej grupie przestępczej.

Sąd Apelacyjny podziela w tym zakresie stanowisko, że grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. Istotą „zorganizowania” jest więc istnienie wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania) o określonej trwałości oraz występujące w niej więzy organizacyjne oparte na porozumieniu, zaś elementami pozwalającymi na wyodrębnienie takiej zorganizowanej grupy przestępczej, wspólne planowanie przestępstw, akceptacja celów oraz skoordynowany sposób działania. Natomiast kierowanie taką grupą w rozumieniu art. 258 § 3 k.k. polega na określaniu kierunków działania, koordynowaniu działalności uczestników grupy i wydawaniu jej członkom poleceń władczych. Choć brak kierownictwa grupy, nie wyklucza możliwości uznania grupy przestępczej za zorganizowaną. Wystarczy, że posiada trwałą strukturę poziomą - z reguły ze stałym gronem uczestników koordynujących jej działalność według ustalonych reguł.

W przypadku grupy przestępczej nie jest wymagany szczególny poziom jej organizacji, wystarczająca jest organizacja na poziomie zaledwie podstawowym, ale z podziałem ról (wyrok SA w Warszawie z 23.12.2013 r., II AKa 417/13, LEX nr 1409362), a zorganizowaną grupę mogą tworzyć osoby, których celem jest popełnianie przestępstw, o luźnym związku, m.in. bez stałych ról, ale w każdym razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie (wyrok SN z 13.11.2013 r., II KK 170/13, Prok. i Pr. 2014/2, poz. 15). Do przypisania przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest nawet konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy tylko gotowość sprawcy do spełnienia zadań służących tej grupie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19.07.2017 r., I AKa 30/17, LEX nr 2369637).

Wnikliwa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że oskarżeni w niniejszej sprawie, w tym T. W. (1) taką zorganizowaną grupę przestępczą o jakiej mowa w art. 258 § 1 k.k. tworzyli, zaś jej celem był przemyt papierosów z Litwy do Polski, gdzie były rozprowadzane, a więc dostarczane odbiorcom, którzy zajmowali się ich zbytem. O aktywnym udziale T. W. (1) w tejże grupie świadczy nie tylko wielość i intensywność rozmów prowadzonych przez oskarżonego z T. J., który w ramach zorganizowanej grupy przestępczej organizował dostawę papierosów z terenu (...). Świadczą o tym również jego kontakty i spotkania z innym członkiem tej grupy tj. S. B. (2). Wystarczy w tym miejscu odwołać do szczegółowej analizy materiałów uzyskanych z kontroli operacyjnej prowadzonej wobec T. W. (1), oraz zapisów z monitoringu stacji paliw, które wskazują, że w dniu 2.08.2014 r. doszło do spotkania T. W. (1) ze S. B. (1) (k. 4777). Dodać należy, że prowadzone przez oskarżonego rozmowy w okresie od 19.07.2014 r. do 16.10.2014 r. dotyczyły w głównej mierze organizowania w ramach tej grupy przemytu papierosów w który zaangażowani byli również inni członkowie tej grupy przestępczej tj. T. J. i S. B. (1) ps. (...) (k. 4777 – 4835). Chybiony jest zatem zarzut obrońcy, że wskazany materiał dowodowy wskazuje na powiązanie T. W. (1) jedynie z jednym członkiem tej grupy przestępczej tj. T. J.. W przypadku zaangażowania w przestępczy proceder trzech osób w ramach zorganizowanej struktury mamy więc do czynienia z grupą przestępczą. Przestępstwa związane z nabywaniem, przechowywaniem oraz organizowaniem przewozu w celu dalszej odsprzedaży towaru w postaci wyrobów tytoniowych, który został przywieziony z zagranicy na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu były dokonywane w ramach tej grupy przestępczej w różnych konfiguracjach i w różnym składzie osobowym, co nie podważa ustaleń, że osoby te tworzyły grupę posiadającą wewnętrzną strukturę organizacyjną o określonej trwałości. W ramach tej grupy, każdy z jej członków pełnił ściśle określoną rolę, choć nie wszyscy się znali.

I tak T. W. (1) nazywany przez członków tej grupy (...) z uwagi na charakterystyczną wadę wymowy był odbiorcą papierosów przemyconych przez grupę przestępczą i dostarczanych przez T. J. (k. 4859, 4864). T. J. był współorganizatorem przemytu papierosów - wyrobów akcyzowych z (...) do (...). W ramach tego przedsięwzięcia zamawiano papierosy od dostawców z (...), organizowano pojazd do przewozu papierosów i ustalano trasę przejazdu. Utrzymywał on bliskie kontakty z innymi członkami grupy oraz z odbiorcami papierosów na terenie (...) i dokonywał z nimi rozliczeń finansowych. Jednym z tych odbiorców z terenu K. był T. W. (1).

Zadaniem P. O. i M. M. (1), którzy znali się osobiście z racji wcześniejszej wspólnej służby w Straży Granicznej było ustalenie odpowiedniego dnia do przewozu. M. M. (1), który był już na emeryturze kontaktował się z P. O., który nadal pełnił służbę w Straży Granicznej (...) A., celem ustalenia odpowiedniego dnia do przewozu papierosów. P. O. przekazywał M. M. (1) w formie wiadomości tekstowych informacje dotyczące swojej służby tj. czasu, miejsca rozmieszczenia innych patroli (...) G. w okolicach S. i A.. M. M. (1) przekazywał te informacje D. S. (1) przy udziale którego zapadała decyzja o przemyśle papierosów.

Rolą D. S. (1) w grupie było uzyskiwanie informacji o rozstawieniu patroli Straży Granicznej i przekazywanie ich członkom grupy, celem zabezpieczenia sprawnego przewozu wyrobów akcyzowych z Litwy do Polski i dalej do odbiorców na terenie kraju. Wykorzystał w tym celu w charakterze kierowcy zatrudnionego w swojej firmie pracownika M. W.. On również dysponował finansami grupy.

M. W., który był związany z D. S. (1) i M. P. (1), pełnił funkcję kierowcy i to on w dniach 26 – 27 czerwca 2014 r. i 17 listopada 2014 r., kierując samochodem marki S. o nr re. (...) wraz z naczepą przewoził towar pochodzący z przestępstwa w postaci papierosów.

Z kolei S. B. (2) i T. K. (1) podczas tych przewozów pełnili funkcje „pilotów”, a więc ich zadaniem było „zabezpieczenie” przejazdu samochodu z papierosami poprzez udzielanie informacji kierowcy o występujących na trasie zagrożeniach i tym samym uniknięcie zatrzymania ładunku przez organa policje lub służby celne.

Okoliczność, że poszczególne czyny przypisane oskarżonym zostały popełnione w różnych konfiguracjach, nie podważa zatem tezy, że przestępstwa te zostały popełnione w zorganizowanej grupie przestępczej.

T. W. (1), który był jednym z odbiorców papierosów od T. J., działając wspólnie z innym członkiem tej grupy tj. T. J., dopuścił się czynu przypisanego mu w pkt. XXVI części dyspozytywnej wyroku, przemyt z dnia 17.11.2014 r. został dokonany w składzie : D. S. (1), M. M. (1), M. W., P. O. i S. B. (2), zaś z dnia 26.06.2014 r. w składzie : D. S. (1), M. M. (1), M. W., P. O., S. B. (2) i T. K. (1).

Wbrew stanowisku skarżącego, krótki okres czasu działania w grupie przestępczej od 8.10.2014 r. do 15.10.2014 r., przypisany T. W. (1) nie pozostaje w sprzeczności z zasadą swobodnej oceny dowodów o jakiej mowa w art. 7 k.p.k. Ustawodawca nie określił bowiem minimalnego czasu wymaganego do wypełnienia znamienia "udziału w zorganizowanej grupie". Grupa taka może powstać dla popełnienia już tylko jednego przestępstwa. Stanowisko to zostało ugruntowane w judykaturze (Wyrok SN z dnia 16 stycznia 2008 r., IV KK 389/07, Biul. PK 2008, nr 2, s. 16).

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego T. J..

W odniesieniu do stawianego w apelacji zarzutu obrazy przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz zarzutu kwestionującego udział T. J. w zorganizowanej grupie przestępczej jak też legalność zarządzanej wobec oskarżonego kontroli operacyjnej należy odwołać się do wywodów przedstawionych w tym zakresie w części odnoszącej się do apelacji obrońcy T. W. (1). Tożsamość stawianych zarzutów oraz wspierającej je tez wskazuje na niecelowość ponownego powielania zawartej tam argumentacji.

Istotnie okresy zastosowanej kontroli operacyjnej wobec T. J. tj. od 7.05.2014 r. do 7.08.2014 r. (k. 2475) i od 25.06.2014 r. do 7.08.2014 r. (k. 2736), nie pokrywają się z okresem przypisanego oskarżonemu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej oraz dokonania czynu przypisanego mu w pkt. V części dyspozytywnej wyroku. Jednak uzyskany z tej kontroli materiał dowodowy wskazuje na udział T. J. w zorganizowanej grupie przestępczej, która prowadziła swoją działalność przestępczą również przed dniem 8 października 2014 r. i kontynuowała tę działalność co najmniej do dnia 16 listopada 2014 r., kiedy to został udaremniiony zorganizowany przez tę grupę z udziałem oskarżonego T. J., przemyt kolejnej partii papierosów. Aktywnym członkiem tej grupy pełniącym w niej wiodącą rolę był T. J., na co wskazuje analiza materiałów z kontroli operacyjnej zarządzanej wobec oskarżonego pod kryptonimem „(...)” (k. 3228 – 3242). Nie ulega zatem wątpliwości, że grupa ta istniała również w okresie popełnienia czynów, które zostały przypisane oskarżonemu T. J., więc w okresie od 8 października do 15 października 2014 r. i

T. J. pełnił w niej nadal tę samą przypisaną mu rolę, która polegała na organizowaniu przemytu papierosów z Litwy do Polski i zaopatrywaniu w te wyroby akcyzowe odbiorców papierosów z terenu (...) i dokonywanie z nimi rozliczeń finansowych.

Jednym z jego odbiorców papierosów z terenu K. był T. W. (1), który został zatrzymany w dniu 15.10.2014 r. Papierosy, które zostały ujawnione podczas tego zatrzymania, zostały dostarczone przez T. J., który jak wynika z analizy materiałów z kontroli operacyjnej zarządzanej wobec oskarżonego pod kryptonimem „(...)”, był osobą zaopatrującą tę grupę przestępczą w papierosy (dostawcą). Fakt ten wynika wprost z analizy prowadzonej kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...) i (...) do sprawy (...) w okresie od 7.10.2014 r. do 16.10.2014 r. (k. 4786- 4835). Analiza dowodów uzyskanych z tej kontroli operacyjnej wskazuje, że papierosy, które zostały ujawnione podczas zatrzymania T. W. (1), zostały mu dostarczone przez T. J.. Dowodzi tego nie tylko rozmowa z dnia 23.07.2014, na którą powołuje się obrońca, kiedy to pada stwierdzenie „I coś się klei”, lecz rozmowy prowadzone w późniejszym okresie. Wystarczy w tym miejscu odwołać się do rozmowy z dnia 8.10.2014 r., kiedy to na pytanie T. W. (1), czy „w przyszłym tygodniu na pewno będzie moc”, T. J. odpowiedział „będzie, będzie” (k. 4823). W tym kontekście stawiana w apelacji teza, że zarządzane kontrole operacyjne nie wskazują na sprawstwo i winę oskarżonego pozbawione są podstaw.

Wprawdzie przedmiotowa kontrola operacyjna została zastosowana wobec T. W. (1), jednak Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 4.12.2014 r. wydał zgodę następczą na wykorzystanie dowodów z kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...) i (...) prowadzonej do sprawy (...) również wobec oskarżonego T. J. (wniosek i postanowienie sądu udzielające zgody następczej przechowywane są w kancelarii tajnej sądu). W tym kontekście jako całkowicie chybiony jawi się zarzut obrońcy jakoby w stosunku do T. J. nie została wydana zgoda następcza. Bezskuteczne na tym etapie jest również kwestionowanie zasadności wniosków o zarządzeniu kontroli operacyjnych poprzez odwoływanie się do braku precyzyjnego wskazania w nich podstaw faktycznych i prawnych, w sytuacji, gdy sąd takich uchybień nie stwierdził i efektem takiej oceny było wydanie postanowienia uwzględniającego wniosek.

Tym samym dowody te w sposób legalny zostały wykorzystane wobec T. J.. Wskazują one jednoznacznie na udział T. J. w przemyśle papierosów, który został udaremniony zatrzymaniem T. W. (1) w dniu 15.10.2014 r. Korelują też one z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie., uzyskanym z innych źródeł. Ten materiał dowodowy tworzą w szczególności wyniki analizy materiałów z kontroli operacyjnej zarządzanej wobec oskarżonego T. J. pod kryptonimem „(...)”, przeprowadzona w sprawie opinia fonoskopijna (k. 9604) oraz wyniki przeprowadzonego monitoringu (k. 4777). Potwierdzają one, że w proceder przemytu papierosów wraz z T. J. zaangażowani byli również inni członkowie tej grupy przestępczej tj. T. W. (1) i S. B. (2) ps. (...) (k. 4777 – 4835). W przypadku zaangażowania w przestępczy proceder co najmniej trzech osób mamy więc do czynienia z grupą przestępczą, której istotnym członkiem był również T. J.. Będąc dostawcą papierosów dla tej grupy, dopuścił się więc również czynu przypisanego mu w pkt. V części dyspozytywnej wyroku. Do takich ustaleń prowadzi logiczny ciąg zdarzeń przy zastosowaniu zasad określonych w art. 7 k.p.k. W tym stanie rzeczy niezasadny jest zarzut skarżącego jakoby brak było dowodów na udział T. J. w zorganizowanej grupie przestępczej oraz dowodów na jego powiązania z T. W. (1). Treść wyjaśnień złożonych przez T. W. (1) ustaleń w tym przedmiocie nie podważa. Oczywistym jest bowiem fakt, że w swoich wyjaśnieniach, w ramach przysługującego mu prawa do obrony, T. W. (1), nie chciał ujawnić swoich powiązań z T. J., które wskazywałyby na ich współdziałanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Przedstawiając prawdziwe okoliczności w jakich wszedł w posiadanie zatrzymanych przy nim papierosów, przyznałby się jednocześnie do działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Z tych samym względów T. W. (1) wyparł się znajomości z innymi członkami tej grupy.

Krótki okres udział w grupie przestępczej przypisany oskarżonemu od 8.10.2014 r. do 15.10.2014 r., nie podważa również ustaleń w tym zakresie. Ustawodawca nie określił bowiem minimalnego czasu wymaganego do wypełnienia znamienia "udziału w zorganizowanej grupie". Grupa taka może powstać dla popełnienia już tylko jednego przestępstwa. Stanowisko to zostało ugruntowane w judykaturze (Wyrok SN z dnia 16 stycznia 2008 r., IV KK 389/07, Biul. PK 2008, nr 2, s. 16). Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że działalność oskarżonego w ramach tej grupy winna obejmować również okres przed dniem 8.10.2014 r. Jednak z uwagi na kierunek wniesionego przez

obrońcę T. J. środka odwoławczego (na korzyść oskarżonego), modyfikacja tego okresu przyjęta w zaskarżonym wyroku nie była możliwa.

Nieskuteczne i pozbawione jakichkolwiek podstaw jest również podważanie przez obrońcę wartości dowodowej materiałów uzyskanych z zarządzanej kontroli operacyjnej. (...) te zostały bowiem poddane wnikliwej i wszechstronnej analizie i były weryfikowane w oparciu o inne zgromadzone w sprawie dowody. Organy ścigania, które prowadziły taką kontrolę dysponowały pełnym wykazem ustalonych numerów telefonów użytkowanych przez poszczególnych członków grupy przestępczej oraz nr (...), w tym oskarżonego, informacjami i wykazem połączeń od poszczególnych operatorów telefonii komórkowych wraz z danymi dotyczącymi danych personalnych abonentów, informacjami wskazującymi stacje bazowe w zasięgu, których znajdowały się telefony – stacji (...), zapisami z kamer monitorujących przejazd pojazdów, którymi poruszali się oskarżeni oraz zeznaniami świadków (szczególnie cenne w tym zakresie okazały się zeznania M. P. (1), który udostępnił oskarżonemu swoje pojazdy do dokonywania przemytu papierosów). Sposób przypisania określonego telefonu do danego figuranta nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń. Został szczegółowo opisany w zeznaniach jednego z funkcjonariuszy Straży Granicznej, który dokonywał analizy materiałów uzyskanych z zarządzanej kontroli operacyjnej (k. 11354-11357). Na trafność rozpoznania wskazuje też treść ujawnionych rozmów oraz miejsce logowania telefonów w miejscu zamieszkania figuranta. Uzyskane w ten sposób informacje były weryfikowane w terenie, w tym przy pomocy zapisów z kamer monitorujących przejazd pojazdów, którym poruszali się oskarżeni (k. 359 – 365), oraz w oparciu o zeznania przesłuchanych w sprawie świadków.

Organy ścigania dysponowały też „slangiem”, a więc słownikiem wyrażen, którym podczas prowadzonych rozmów posługiwali się oskarżeni (k. 44-46). Z pewnością utrudniał on ich zrozumienie, ale został prawidłowo rozszyfrowany, czego dowodem jest również zatrzymanie na tej podstawie pojazdów wraz z papierosami pochodzącymi z przestępstwa w dniach 15.10.2014 r. i 17.11.2014 r. W tym stanie rzeczy nie sposób zgodzić się stanowiskiem obrońcy, że Sąd I instancji oparł się w swoich ustaleniach na informacjach, którym nie można nadać waloru wiarygodności. W tych przypadkach bowiem, gdzie uzyskanych w drodze przeprowadzonej kontroli operacyjnej informacji nie udało się zweryfikować innymi dowodami i zachodziły wątpliwości co zaistnieniu określonych faktów, wątpliwości te zgodnie z zasadą określoną w art. 5 § 2 k.p.k., były rozstrzygane na korzyść oskarżonych. Sąd Okręgowy w części motywacyjnej wydanego orzeczenia wyraźnie wskazuje, że brak było dostatecznych dowodów na popełnienie czynów, które zostały ustalone wyłącznie na podstawie połączeń telefonicznych i tekstowych (strona 40 uzasadnienia). Wynikiem tej konstatacji było pominięcie tych czynów w części skazującej wyroku i uniewinnienie oskarżonego J. J. (2) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Za prawidłowe należy też uznać ustalenia, że papierosy oskarżony przekazał T. W. (1) na terenie B. w okolicy centrum handlowego (...) i (...). Wskazuje na to materiał uzyskany w drodze zarządzanej kontroli operacyjnej (k. 4826). Zarzut obrońcy, że nie ma na to dowodów jest więc również niezasadny. Tym samym za całkowicie niewiarygodną należy uznać wersję prezentowaną przez T. W. (1), że papierosy te otrzymał od Białorusina z G., którego danych personalnych nie był w stanie wskazać.

Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu T. J. w pkt. V części dyspozytywnej należało jedynie wyeliminować zapis „będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23 lutego 2011 roku za umyślne przestępstwo skarbowe, w ciągu 5 lat po uiszczeniu kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, wykonanej w dniu 13 marca 2012 roku, popełnił umyślne przestępstwo skarbowe tego samego rodzaju w ten sposób”, zaś z podstawy skazania i wymiaru kary wyeliminować przepis art. 37 § 1 pkt 4 k.k.s. Za taką korektą przemawiają dane o karalności T. J. uzyskane z K. na dzień 31.05.2019 r., a więc dane z daty orzekania przez Sąd Apelacyjny, które nie zawierają tego wyroku (k. 11469).

W odniesieniu do apelacji obrońców oskarżonego D. S. (1).

Podniesione w apelacjach obrońców zarzuty obrazy przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., obrazy prawa materialnego tj. art. 258 § 1 k.k. oraz zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych kwestionującego udział D. S. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej są całkowicie bezzasadne. W uzasadnieniu tego stanowiska, z

uwagi na tożsamość stawianych w tym zakresie zarzutów, należy odwołać się do wywodów przedstawionych w tym zakresie w części odnoszącej się do apelacji obrońcy T. W. (1).

Brak jest też podstaw do kwestionowania dokonanej przez Sąd I instancji oceny zeznań świadka M. P. (1) i przedstawionej na stronach 37 – 38 części motywacyjnej orzeczenia. Sąd Okręgowy dokonał tam wnikliwej analizy relacji przedstawionej przez świadka zarówno w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem, wskazując przy tym, w jakiej części uznał je za wiarygodne. Dostrzegł też rozbieżności w tych zeznaniach złożone na obu etapach prowadzonego postępowania i właściwie ocenił, przyjmując na wiarygodną wersję prezentowaną w śledztwie, uwzględniając przy tej ocenie treść opinii psychologa i psychiatry. Tak dokonana ocena jest więc pełna, wszechstronna, przekonująca i nie zawiera błędu. Jako taka nie przekracza granic swobodnej oceny określonych w art. 7 k.p.k. i zasługuje na pełną aprobatę.

Podkreślić należy, że w świetle opinii biegłych, świadek M. P. (1) miał zachowaną zdolność do postrzegania i odtwarzania zdarzeń zgodnie z ich rzeczywistym przebiegiem. Nie miał też żadnych osobistych powodów aby bezpodstawnie obciążać oskarżonych, w tym D. S. (1). Oceny tej nie podważają też zeznania T. G. na które powołuje się obrońca. Świadek przyznał, że jest blisko związany z D. S. (1) z którym wspólnie prowadzi działalność gospodarczą i już chociażby z tego powodu do jego zeznań należy odnieść się z dużą ostrożnością, w tym w zakresie jego wiedzy o relacjach oskarżonego z M. P. (1). O jego wiedzy o tych relacjach dobitnie świadczy ten fragment jego zeznań w których stwierdził, że nie zna M. P. (1) (k. 5310 – 5311).

Zeznania M. P. (1) złożone na etapie postępowania przygotowawczego są stanowcze, spójne i konsekwentne. Wystarczy odwołać się chociażby do fragmentu jego zeznań w których stwierdza z całą stanowczością, że 26 czerwca 2014 r. i 17 listopada 2014 r. na pewno doszło do przemytu papierosów przy wykorzystaniu jego ciągnika i naczepy (k. 6244). Z kolei przed sądem nie był w stanie wskazać żadnych logicznych powodów zmiany swoich zeznań zasłaniając się niepamięcią i urazem powypadkowym. Znał osobiście niektórych oskarżonych. Z tego też powodu z natury rzeczy nie chciał ich obciążać i starał się wycofać ze złożonych wcześniej zeznań.

W istocie apelacja obrońcy (adw. P. B. (2)) stanowi jedynie polemikę z dokonaną przez Sąd Okręgowy oceną świadka M. P. (1). Mianowicie skarżący domaga się ich odmiennej oceny korzystnej dla oskarżonego, jednak nie wskazuje żadnych rzeczowych argumentów, które podważyłyby ocenę przedstawioną w tym zakresie w części motywacyjnej wyroku. Jednak dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi naruszenia przepisów art. 7 k.p.k. (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2014 r., II KK 17/14). Dlatego też zawartej w apelacji argumentacji w tym zakresie nie sposób podzielić.

Co do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych podniesionej w apelacji obrońcy (adw. M. S.), należy przypomnieć, że dla skuteczności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, niezbędnym jest wykazanie przez skarżącego nie tylko ogólnej wadliwości ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, ale wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się tenże sąd w świetle zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obrońca we wniesionej apelacji, kwestionując udział oskarżonego w przypisanych mu czynach, tego rodzaju uchybień natury faktycznej lub logicznej nie wykazał. Kwestia udziału wszystkich oskarżonych w grupie przestępczej, w tym D. S. (1), została już wcześniej przedstawiona w części odnoszącej się do apelacji T. W. (1). Zawarta tam argumentacja odnosi się również do D. S. (1), któremu jak wynika z analizy danych uzyskanych z kontroli operacyjnej, M. M. (1) przekazywał informacje uzyskane od P. O. w formie wiadomości tekstowych, dotyczące jego służby, w tym czasu, miejsca rozmieszczenia innych patroli (...) G. w okolicach S. i A.. M. M. (1) przekazywał te informacje D. S. (1), z którym członkowie tejże grupy przestępczej spotykali się i z jego udziałem zapadała decyzja o przemyśle papierosów. Czas i miejsce spotkania były wcześniej uzgadniane w formie telefonicznej. Rolą D. S. (1) w grupie było więc uzyskiwanie informacji o rozstawieniu patroli Straży Granicznej i przekazywanie ich członkom grupy, celem zabezpieczenia „bezpiecznego” i sprawnego przewozu wyrobów akcyzowych, przy wykorzystaniu zatrudnionego w jego firmie pracownika M. W.. On również dysponował finansami grupy.

Wbrew wywodom skarżących, Sąd I instancji wskazał również dowody w oparciu o które dokonał tych ustaleń. Mianowicie wskazał na wyniki analizy materiału pozyskanego z zarządzanej kontroli operacyjnej pod kryptonimem „(...)” stosowanej wobec D. S. (1), kontroli operacyjnej pod kryptonimem „(...)” stosowanej wobec M. M. (1) (zgoda następcza na wykorzystanie dowodów z tej kontroli wobec D. S. (1) wydana postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4.11.2014 r. i 22.12.2014 r.), analizę połączeń telefonicznych oraz wiadomości tekstowych, zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, w tym przede wszystkim M. P. (3). Podał on, że to D. S. (1) przyjeżdżał do niego kilkakrotnie celem wypożyczenia pojazdu. Nie ukrywał przed nim, że pojazd ten zostanie użyty do przemytu papierosów i faktycznie został do tego celu wykorzystany o czym świadczą okoliczności jego zatrzymania wraz z papierosami będącymi przedmiotem przestępstwa. D. S. (1) przekazał również świadkowi informację, że przemyt ma być dokonany przy współpracy z pogranicznikiem, który z nimi współpracuje. Z materiału dowodowego wynika, że był nim oskarżony P. O.. Świadek podał, że nawet po zatrzymaniu pojazdu z papierosami w dniu 17.11.2014 r., doszło do spotkania na „bazie” u D. S. (1), podczas którego mówił on pozostałym osobom uczestniczącym w przestępczym procederze, aby do niczego nie przyznawali się (k. 6405-6413, 6420-6422). Zeznania świadka M. P. (3) dowodzą więc, że oskarżony nie tylko był członkiem grupy przestępczej, ale pełnił w niej istotną rolę. Szczególnie istotne w tym zakresie są również wyniki analizy materiałów z kontroli operacyjnej zawarte na k. 350 – 354, 2724 – 2731 akt sprawy. Wskazują one również dlaczego we wnioskach przyjęto, że przemyt z dnia 26.06.2014 r. obejmował (...) (17 000 paczek) papierosów oraz te fragmenty rozmów, które świadczą o tym, że ich przedmiotem był przemyt papierosów dokonany w dniach 26.06.2014 r. i 17.11.2014 r. Na udział w tych przemytach D. S. (1) wskazują jego liczne kontakty telefoniczne z innymi członkami grupy przestępczej, a w szczególności z M. M. (1), który przekazywał mu informacje uzyskane od P. O.. W zakresie przemytu z dnia 17.11.2014 r. wystarczy odwołać się chociażby do rozmów prowadzonych w godz. 12.42 – 14.50, w zakresie przemytu z dnia 26.06.2014 r. rozmowy prowadzonej o godz. 15.44 (k. 351 – 352), w zakresie przyjętej ilości papierosów będących przedmiotem przemytu z dnia 26.06.2014 r., korespondencji prowadzonej przez T. J. w dniu 25.06.2014 r. o godz. 23.32-23.33).

Wskazane analizy dokładnie opisują rolę D. S. (1) w przestępczym procederze oraz przytaczają te fragmenty rozmów prowadzonych pomiędzy poszczególnymi członkami grupy przestępczej, które wskazują na ich wzajemne powiązania. Dlatego też niecelowe jest powielanie ich w tym miejscu. W analizach wskazane są również wnioski wynikające z tej analizy oraz podstawy wnioskowania opartego na logicznym ciągu następujących po sobie zdarzeń, a więc przy zachowaniu zasad określonych w art. 7 k.p.k. Wnioski wynikające z tej analizy wsparte są przy tym innymi obiektywnymi dowodami, które tworzą w szczególności wykazy połączeń od poszczególnych operatorów telefonii komórkowych wraz z informacjami dotyczącymi danych personalnych abonentów, informacjami dotyczącymi stacji bazowych w zasięgu, których znajdowały się telefony – stacji (...), zapisami z kamer monitorujących przejazd pojazdów, którymi poruszali się oskarżeni oraz zeznaniami świadków, a w szczególności świadka M. P. (3). Okoliczność, że oskarżony posługiwał się 4 aparatami telefonicznymi wynika również z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wskazują na to dane uzyskane w toku czynności służbowych (...) krypt. (...) (k. 39-49).

W tym kontekście bezpodstawny jest zarzut obrony, że zebrany materiał dowodowy, w tym uzyskany z przeprowadzonej kontroli operacyjnej, nie wskazuje na sprawstwo i winę D. S. (1) w zakresie przypisanych mu czynów. Sąd I instancji zasadnie przyjął te analizy jako pełnowartościowy materiał dowodowy i uprawniony był oprzeć na nich swoje ustalenia faktyczne w sprawie. Faktem jest natomiast, że przedstawiona przez Sąd Okręgowy w części motywacyjnej orzeczenia ocena tych dowodów jest dość powierzchowna, co podkreślono już w części wywodów odnoszących się do apelacji obrońcy T. W. (1). Wskazano tam również dlaczego uchybienie to nie może skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy w Suwałkach materiał dowodowy uzyskany z przeprowadzonej kontroli operacyjnej na mocy art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 392 § 1 k.p.k., na zgodny wniosek stron, postanowieniem z dnia 12.12.2018 r. uznał za ujawniony bez odczytywania i zaliczył w poczet materiału dowodowego (k. 11357-11358). Jako taki mógł on stanowić podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Pozwala on jednocześnie na wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, które wymagały rozstrzygnięcia i miały znaczenie w aspekcie odpowiedzialności karnej oskarżonego. Jeśli te okoliczności na kanwie tego materiału zostały wyjaśnione, to nie można uznać, że Sąd I instancji

dopuszczył się obrazy art. 366 § 1 k.p.k. O zasadności stawianego w tym zakresie zarzutu nie może przesądzać brak wyczerpującego uzasadnienia w zakresie dokonanej oceny wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego P. O..

W odniesieniu do stawianego w apelacji zarzutu obrazy prawa materialnego tj. art. 4 k.k., art. 258 § 1 k.k. obrazy przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., w tym zarzutu kwestionującego prawidłowość dokonanej oceny zeznań świadka M. P. (1) oraz ustalenia co do udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, należy odwołać się do wywodów przedstawionych w tym zakresie w części wstępnej oraz odnoszącej się do apelacji obrońców T. W. (1), T. J. i D. S. (1). Tożsamość stawianych zarzutów oraz wspierającej je też wskazuje na niecelowość ponownego powielania zawartej tam argumentacji.

Odnosząc się z kolei do stawianego zarzutu obrazy art. 237 k.p.k. należy odwołać się do jego treści obowiązującej przed dniem 15.04.2016 r., a więc przed zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 11 marca 2016 r. Dz. U. poz. 437 ze zm.). Przepis ten umożliwiał prokuratorowi wystąpienie do sądu z wnioskiem o wyrażenie zgody (tzw. zgody następczej) na wykorzystanie w postępowaniu karnym utrwalonego w toku kontroli dowodu popełnienia przestępstwa wymienionego w art. 237 § 3 k.p.k., które nie było przedmiotem postanowienia sądu o zarządzeniu kontroli albo popełnienia takiego przestępstwa przez osobę niewymienioną w tym postanowieniu.

W tym przypadku zachodziła konieczność uzyskania zgody następczej sądu na wykorzystanie materiałów uzyskanych w drodze kontroli operacyjnej w stosunku do P. O., jedynie w ograniczonym zakresie, albowiem na wniosek Straży Granicznej, taka kontrola została zastosowana bezpośrednio wobec jego osoby pod kryptonimem (...) zarządzona postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12.05.2014 r., (...) zarządzona postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12.05.2014 r. i (...) zarządzona postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18.06.2014 r. Postanowieniem z dnia 22.08.2014 r., Sąd Okręgowy w Warszawie wydał również zgodę następczą na wykorzystanie wobec oskarżonego dowodów uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...) zarządzanej wobec M. Z. M.. Stosowne wnioski o zarządzenie tych kontroli operacyjnych i wydane w ich przedmiocie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie przechowywane są w kancelarii tajnej sądu, zaś protokoły z odtworzenia rozmów utrwalonych podczas tych kontroli znajdują się w aktach sprawy. Całkowicie bezpodstawny jest zatem zarzut obrońcy, że brak jest decyzji sądu zarządzającej taką kontrolę.

(...) z tych kontroli zostały dołączone do akt sprawy: (...) (k. 449-485), (...) (k. 489-1165), (...) (K. 1168-1261) (...) (k. 1326- 1437). W zakresie dowodów uzyskanych z kontroli operacyjnej (...) stosowanej wobec M. Z. M., Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z 22.08.2014 r. wydał zgodę następczą na ich wykorzystanie wobec P. O. (wniosek i decyzja sądu przechowywane są w kancelarii tajnej).

(...) te na mocy art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 392 § 1 k.p.k., na zgodny wniosek stron, postanowieniem z dnia 12.12.2018 r. Sąd Okręgowy w (...) uznał za ujawniony bez odczytywania i zaliczył w poczet materiału dowodowego (k. 11357-11358). Jako taki mógł on zatem stanowić podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Podstawy takich ustaleń z pewnością nie stanowią wnioski o zarządzenie kontroli operacyjnej i postanowienia sądu wyrażające zgodę na zastosowanie takiej kontroli, które jedynie nadają cechę legalności pozyskanych w ten sposób materiałów, a więc dokumentują sposób ich pozyskania. Jako takie nie podlegają zaliczeniu w poczet materiału dowodowego. Jednak wskazane dokumenty przechowywane w kancelarii tajnej sądu w postaci wniosków i postanowień sądu wskazują, że wskazane materiały z prowadzonej kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...), (...), (...), (...), zostały pozyskane legalnie. W powiązaniu z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym wskazują one jednoznacznie, że oskarżony P. O. dopuścił się wszystkich przypisanych mu czynów. Wystarczy w tym miejscu odwołać się chociażby do informacji udzielonej (...)z dnia 26.06.2014 r. „czysto nikogo nie ma i nie będzie” (k. 416) i z dnia 17.11.2014 r. „od 18 jedni do rana a drudzy 19 kończą ci z góry wolne (k. 1260). W tym kontekście pozbawiony jest jakiegokolwiek podstaw zarzut obrońcy, że oskarżony nie utrzymywał kontaktów z (...)i nie przekazywał mu tego rodzaju informacji. Natomiast wykonywane wcześniej głuche połączenia były jedynie sygnałem dla P. O., aby włączył drugi telefon. Wskazują one

na mechanizm działania sprawców i sposób komunikowania się ze sobą. Wbrew zarzutom obrońcy mają one zatem również swoją wartość dowodową dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

W zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. XVII istotne znaczenie mają zeznania Z. P. złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 8675- 8677). W zeznaniach tych świadek wskazuje również w jakich okolicznościach P. O. uzyskiwał informacje o dyslokacji w terenie patroli z jego placówki oraz patroli z innych placówek. Mianowicie oskarżony korzystał w tym zakresie z wiedzy jaką posiadał z tytułu pełnionej służby funkcjonariusza (...) G. oraz informacji przekazywanej podczas odprawy przez kierownika zmiany. Istotne w tym zakresie było również doświadczenie nabyte podczas pełnienia tej służby. Funkcjonariusz Straży Granicznej D. W. potwierdził, że każdy z funkcjonariuszy placówki ma możliwość zapoznania się z terminami służby po zalogowaniu się do Systemu Wspomagania Kierowania przy pomocy karty (...) w którym określony jest grafik służby obejmujący zazwyczaj okres jednego miesiąca i zawierający datę służby i jej godziny (k. 7007). Bezpodstawny jest zatem zarzut, że oskarżony taką wiedzą wówczas nie dysponował.

Chybiony jest zarzut, że Sąd I instancji pominął w swojej ocenie zeznania świadków : A. B., R. N., B. Ż. i D. W. w sytuacji, gdy ocena tych dowodów została przedstawiona na karcie 42 uzasadnienia wyroku. Sąd Okręgowy wskazał tam również dlaczego krytycznie ocenił zeznania P. B. (1), który pozostaje w bliskich relacjach z oskarżonym i sam był uczestnikiem czynu przypisanego oskarżonemu, który umożliwił mu przejazd przez A.. Ponadto jego wersji przeczyły zeznania Z. P.. Przedstawiona tam ocena zeznań P. B. (1) jest logiczna, przekonywująca i nie zawiera błędów. Jako taka zasługuje na pełną aprobatę. Zebrany materiał dowodowy potwierdził również okoliczność, że oskarżony uczestnicząc w tym procederze nie korzystał tylko z jednego telefonu. Okoliczność, że oskarżony posługiwał się wieloma aparatami telefonicznymi wynika również z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wskazują na to dane uzyskane w toku czynności służbowych (...) krypt. (...) (k. 39-49), wyniki dokonanej analizy materiałów uzyskanych z kontroli operacyjnej oraz dane uzyskane od operatorów telefonii komórkowych (k. 171, 350 – 354, 2724 – 2731 akt sprawy).

Co do czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. XV, XVI, jego rola w grupie przestępczej i procederze przemytu wyrobów akcyzowych została ściśle określona. Zadaniem P. O. i M. M. (1), którzy znali się osobiście z racji wcześniejszej wspólnej służby w Straży Granicznej było ustalenie odpowiedniego dnia do przewozu papierosów. M. M. (1) kontaktował się z P. O., który pełnił służbę w Straży Granicznej (...) A., celem ustalenia odpowiedniego dnia do przewozu papierosów. P. O. przekazywał M. M. (1) w formie wiadomości tekstowych informacje dotyczące swojej służby tj. czasu, miejsca rozmieszczenia innych patroli (...) G. w okolicach S. i A.. M. M. (1) przekazywał te informacje D. S. (1) i wówczas zapadała decyzja o przemycie papierosów.

Zarzut obraz art. art. 231 2 k.k. jawi się również jako całkowicie bezzasadny. Przekroczenie uprawnień polega na podjęciu przez sprawcę działania, które nie wchodzi w zakres jego kompetencji lub podjęciu działania w ramach uprawnień, ale niezgodnie z przepisami prawa, statutem czy ciążącymi na funkcjonariuszu publicznym obowiązkami. Z kolei podstawa obowiązku funkcjonariusza publicznego, którego naruszenie jest warunkiem koniecznym wypełnienia znamion czynu zabronionego stypizowanego w art.231 k.k., zależy od charakteru tego obowiązku. Może on mieć bowiem charakter ogólny, czyli wynikać z przepisu odnoszącego się najczęściej do wszystkich funkcjonariuszy publicznych bądź do funkcjonariuszy kilku kategorii lub charakter szczególny, a więc taki, który wynika z przepisu odnoszącego się do określonej kategorii funkcjonariuszy.

W świetle art. 1 ust. 2 pkt. ustawy o Straży Granicznej, do jej zadań należy m.in. rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców, w zakresie właściwości Straży Granicznej, w tym przestępstw i wykroczeń pozostających w związku z przekraczaniem granicy państwowej lub przemieszczaniem przez granicę państwową towarów oraz wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy. Do tego rodzaju czynów należy więc również wykroczenie określone w art. 97 k.w., któremu oskarżony nie zapobiegł. Z kolei pilotowanie samochodu, którym kierował P. B. (1) podczas przejazdu przez A., z pewnością nie należało do uprawnień Funkcjonariusza Straży Granicznej i jako takie stanowiło przekroczenie tych uprawnień. Z kolei znamie „osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej ” zostało zdefiniowane w art. 115 § 4 k.k., który stanowi, że jest to korzyść zarówno dla siebie, jak i dla innej osoby. Uwaga ta odnosi się również do zarzutu z pkt. 3 apelacji. Dla bytu przestępstwa

z art. 231 § 2 k.k. nie ma znaczenia to czy sprawca uzyskał dla siebie korzyść majątkową i okoliczność ta nie należy do znamion przestępstwa. Istotne jest natomiast działanie „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” przez które należy rozumieć też działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę, a więc w tym przypadku przez P. B. (1), który na skutek czynu oskarżonego nie poniósł kary za wykroczenie poprzez zapłatę mandatu. Wbrew wywiadowi obrońcy dla bytu przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. nie jest też konieczna wielość określonych w nim zachowań. Literalna wykładnia powołanego przepisu wskazuje, że znamiona przestępstwa zostaną wypełnione już w przypadku przekroczenia przez funkcjonariusza publicznego jednego uprawnienia z zakresu przysługujących mu uprawnień lub niedopełnienia jednego obowiązku z zakresu spoczywających na nim obowiązków.

Kwestionowanie kwalifikacji prawnej czynu z pkt. XVI z art. 266 § 2 k.k. jest również pozbawione podstaw. Powołany przepis penalizuje bowiem nie tylko ujawnianie osobie nieuprawnionej informacji niejawniej o klauzuli „zastrzeżone” lub „poufne”, ale również informacji, którą uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a której ujawnienie może narazić na szkodę prawnie chroniony interes. Nie ulega wątpliwości, że informacje przekazywane przez oskarżonego innym uczestnikom procedury dotyczącego przemytu wyrobów akcyzowych, szczegółowo opisane w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, spełniają te ustawowe kryteria.

Nieskuteczne i pozbawione jakichkolwiek podstaw jest również podważanie przez obrońcę wartości dowodowej materiałów uzyskanych z zarządzanej kontroli operacyjnej. (...) te zostały bowiem poddane wnikliwej i wszechstronnej analizie i były weryfikowane w oparciu o inne zgromadzone w sprawie dowody. Organy ścigania, które prowadziły taką kontrolę dysponowały pełnym wykazem ustalonych numerów telefonów użytkowanych przez poszczególnych członków grupy przestępczej oraz nr (...), w tym oskarżonego P. O., informacjami i wykazem połączeń od poszczególnych operatorów telefonii komórkowych wraz z danymi personalnymi abonentów, informacjami wskazującymi stacje bazowe w zasięgu, których znajdowały się telefony – stacje (...), zapisami z kamer monitorujących przejazd pojazdów, którymi poruszali się oskarżeni oraz zeznaniami świadków (szczególnie cenne w tym zakresie okazały się zeznania M. P. (1), który udostępnił oskarżonym swoje pojazdy do dokonywania przemytu papierosów. Sposób przypisania określonego telefonu do danego figuranta nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń. Został szczegółowo opisany w zeznaniach jednego z funkcjonariuszy Straży Granicznej, który dokonywał analizy materiałów uzyskanych z zarządzanej kontroli operacyjnej (k. 11354-11357). Na trafność identyfikacji wskazuje też treść ujawnionych rozmów oraz miejsce logowania telefonów w miejscu zamieszkania figuranta i jego rozmówcy oraz ustalona trasa przemieszczania się pojazdów, którymi przewożone były papierosy.

Ustaień w tym zakresie nie podważają też zeznania świadków wskazujące na inny pseudonim oskarżonego niż to wynika z materiałów uzyskanych z zarządzanej kontroli operacyjnej. Oskarżony mógł bowiem posługiwać się pseudonimem (...) wyłącznie na użytek kontaktów w ramach prowadzonej działalności przestępczej.

W świetle opracowanych analiz z przeprowadzonych kontroli operacyjnych (...), nie ma też wątpliwości kto był kto był nadawcą SMS – ów i jakiej działalności przestępczej dotyczyły przekazywane przez oskarżonego informacje. Na trafność identyfikacji wskazują też dane uzyskane od operatorów telefonii komórkowych wraz z informacjami dotyczącymi danych personalnych abonentów, informacjami dotyczącymi stacji bazowych w zasięgu, których znajdowały się telefony – stacje (...). Informacje te wskazują jednoznacznie na powiązania P. O. z innymi członkami grupy przestępczej i jego współdziałanie w przestępczym procederze. W analizach wskazane są również wnioski wynikające z tej analizy oraz podstawy wnioskowania opartego na logicznym ciągu następujących po sobie zdarzeń, a więc przy zachowaniu zasad określonych w art. 7 k.p.k., które zasługują na pełną aprobatę. Wnioski wynikające z tej analizy o czym już była mowa, wsparte są przy tym innymi obiektywnymi dowodami.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego S. B. (1).

Podniesione w apelacji obrońcy zarzuty obraży przepisów postępowania oraz błędów w ustaleniach faktycznych są całkowicie bezzasadne.

Odnosząc się na wstępie do zarzucanej obraży przepisów art. 2 § 1 pkt. 1 k.p.k. i art. 4 k.p.k. należy zauważyć, że pierwszy z powołanych przepisów określa jeden z celów postępowania karnego, zaś drugi zasadę obiektywizmu. Wskazać zatem

należy, że podstawy stawianych zarzutów nie mogą stanowić przepisy postępowania o charakterze ogólnym, które wyznaczają ogólne zasady i cele prowadzonego postępowania. Taki zaś charakter mają oba powołane przepisy. W uzasadnieniu takiego stanowiska wystarczy odwołać się chociażby do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2006 r., V KK 131/06 (OSNKW 2007, nr 1, poz. 9). Jeśli zatem oba wskazane przepisy nie mogą stanowić podstawy zarzutów apelacyjnych, to nie sposób jest też przyjąć, że są w jakimkolwiek zakresie zasadne.

--	--

Z poczynionych ustaleń i wywodów zawartych w części motywacyjnej zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżony S. B. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynów. Jeśli zatem Sąd meriti takich wątpliwości nie miał, to nie dopuścił się też obrazy przepisu art. 5 § 2 k.p.k. zarzucanej mu przez obrońcę.

Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 k.p.k., nie są miarodajne tego rodzaju wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale tylko to, czy orzekający sąd rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i mimo braku możliwości usunięcia ich rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, albo czy były po temu powody, które sąd pominął. Gdy zaś konkretne ustalenie faktyczne zależy od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo (wyrok Sadu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13.09.2012., II AKa 226/12, LEX 1236108).

Z kolei dla skuteczności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, niezbędnym jest wykazanie przez skarżącego nie tylko ogólnej wadliwości ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, ale wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się tenże sąd w świetle zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obrońca we wniesionej apelacji nie wykazał w sposób skuteczny tego rodzaju uchybień natury faktycznej lub logicznej. Nie sposób również dopatrzeć się w dokonanej ocenie materiału dowodowego niezgodności ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Z części motywacyjnej zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji z należytą starannością przeprowadził postępowanie dowodowe i w sposób wyczerpujący odniósł się do wszystkich istotnych kwestii wymagających rozstrzygnięcia. W szczególności w sposób wnikliwy przeanalizował i właściwie ocenił dowody, które legły u podstaw przyjęcia, że oskarżony S. B. (1) dopuścił się przypisanych mu czynów, w tym dowody z kontroli operacyjnej prowadzonej pod kryptonimem (...) (zgoda następcza wydana przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 22.09.2014 r.), wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków i wyniki analizy przeprowadzonej kontroli operacyjnej. Z analizy tej wyciągnął trafne wnioski, które nie przekraczają granic określonych w art. 7 k.p.k.

W odniesieniu do stawianego w apelacji zarzutu obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k., w zw. z art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz obrazy prawa materialnego tj. art. 258 § 1 k.k. należy odwołać się do wywodów przedstawionych w tym zakresie w części odnoszącej się do apelacji obrońcy T. W. (1). Tożsamość stawianych zarzutów oraz wspierającej je też wskazuje na niecelowość ponownego powielania zawartej tam argumentacji.

Chybiony jest również zarzut obrazy art. 167 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu fonoskopii na okoliczność czy w rozmowach utrwalonych podczas kontroli operacyjnej uczestniczył oskarżony S. B. (2). Organy ścigania, które prowadziły taką kontrolę dysponowały bowiem pełnym wykazem ustalonych numerów telefonów użytkowanych przez poszczególnych członków grupy przestępczej oraz nr (...), w tym oskarżonego S. B. (1) (k. 171 – 173, 324 - 349), informacjami i wykazem połączeń od poszczególnych operatorów telefonii komórkowych wraz z danymi dotyczącymi danych personalnych abonentów, informacjami wskazującymi stacje bazowe w zasięgu, których znajdowały się telefony – stacje (...) (k. 51 – 58, 187 - 188, 192 - 193). Uzyskane w ten sposób informacje były weryfikowane w terenie, w tym przy pomocy zapisów z kamer monitorujących przejazd pojazdów, którym poruszali się oskarżeni (k. 359 – 365), oraz w oparciu o zeznania przesłuchanych w sprawie

świadków (szczególnie cenne w tym zakresie okazały się zeznania M. P. (1), który udostępnił oskarżonym swoje pojazdy do dokonywania przemytu papierosów).

Organy ścigania dysponowały też „slangiem”, a więc słownikiem wyrażeń, którym podczas prowadzonych rozmów posługiwali się oskarżeni (k. 44-46). Z pewnością utrudniał on ich zrozumienie, ale został prawidłowo rozszyfrowany, czego dowodem jest również zatrzymanie na tej podstawie pojazdów wraz z papierosami pochodzącymi z przestępstwa w dniu 15.10.2014 r. i 17.11.2014 r. W tym stanie rzeczy nie sposób zgodzić się stanowiskiem obrońcy, że Sąd I instancji oparł się w swoich ustaleniach na informacjach niepewnych, nie sprawdzonych i domniemaniach. W tych przypadkach bowiem, gdzie uzyskanych w drodze przeprowadzonej kontroli operacyjnej informacji nie udało się zweryfikować innymi dowodami i zachodziły wątpliwości co zaistnienia określonych faktów, wątpliwości te zgodnie z zasadą określoną w art. 5 § 2 k.p.k., były rozstrzygane na korzyść oskarżonych. Sąd Okręgowy w części motywacyjnej wydanego orzeczenia wyraźnie wskazuje, że brak było dostatecznych dowodów na popełnienie czynów, które zostały ustalone wyłącznie na podstawie połączeń telefonicznych i tekstowych (strona 40 uzasadnienia). Wynikiem tej konstatacji było pominięcie tych czynów w części skazującej wyroku i uniewinnienie oskarżonego J. J. (2) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W świetle opracowanej analizy z przeprowadzonych kontroli operacyjnych (...), nie ma też wątpliwości, że S. B. (1) kontaktował się z innym członkiem grupy przestępczej tj. D. S. (1) i jakiej działalności przestępczej dotyczyła treść prowadzonych rozmów. Na trafność identyfikacji wskazują też dane uzyskane od operatorów telefonii komórkowych wraz z informacjami dotyczącymi danych personalnych abonentów, informacjami dotyczącymi stacji bazowych w zasięgu, których znajdowały się telefony – stacje (...). Informacje te wskazują jednoznacznie na powiązania S. B. (1) z grupą przestępczą i jego współdziałanie w przestępczym procederze.

Jego rola „pilota” podczas dokonywanych przewozów papierosów wynika również ze wskazanych dowodów. Mianowicie S. B. (1) podczas przewozu papierosów w dniach 26 – 27 czerwca 2014 r. i 17 listopada 2014 r. pełnił funkcję „pilota”, a więc jego zadaniem było „zabezpieczenie” bezpiecznego przejazdu samochodu ciężarowego marki S. o nr rej. (...) z papierosami poprzez udzielanie informacji jego kierowcy M. W. o występujących na trasie zagrożeniach i tym samym uniknięcie zatrzymania ładunku przez organa policje lub służby celne. Wystarczy w tym miejscu odwołać się chociażby do wniosków z analizy materiałów uzyskanych z kontroli operacyjnej zawartych na karcie 350 – 354 akt sprawy oraz przywołanego wcześniej materiału dowodowego zebranego wobec T. W. (1), który wskazuje na jego powiązania ze S. B. (1) (k. 4777).

W analizach wskazane są nie tylko wnioski wynikające z tej analizy ale również podstawy wnioskowania opartego na logicznym ciągu następujących po sobie zdarzeń, a więc przy zachowaniu zasad określonych w art. 7 k.p.k., które zasługują na pełną aprobatę. Wnioski wynikające z tej analizy o czym już była mowa, wsparte są przy tym innymi obiektywnymi dowodami,

Sposób przypisania określonego telefonu do danego figuranta, w tym do S. B. (1) nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń. Został szczegółowo opisany w zeznaniach jednego z funkcjonariuszy Straży Granicznej, który dokonywał analizy materiałów uzyskanych z zarządzanej kontroli operacyjnej (k. 11354-11357). Na trafność identyfikacji wskazuje też treść ujawnionych rozmów oraz miejsce logowania telefonów do poszczególnych stacji (...), w tym w miejscu zamieszkania figuranta i jego rozmówcy oraz ustalona trasa przemieszczania się pojazdu, którym poruszał się oskarżony.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego T. K. (1).

W odniesieniu do stawianego w apelacji zarzutu obrazy prawa materialnego tj. art. 4 § 1 k.k., obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k., w zw. z art. 410 k.p.k., zarzutu kwestionującego udział T. K. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej oraz prawidłowość dokonanej oceny zeznań świadka M. P. (1), należy odwołać się do wywodów przedstawionych w tym zakresie w części wstępnej uzasadnienia oraz odnoszącej się do apelacji obrońcy T. W. (1), D.

S. (1) i T. J... Tożsamość stawianych zarzutów oraz wspierającej je tez wskazuje na niecelowość ponownego powielania zawartej tam argumentacji.

Z kolei podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych odwołuje się do oceny zeznań świadka M. P. (1) dokonanej przez Sąd I instancji, który zdaniem skarżącego, niezasadnie uznał je za wiarygodne. W istocie więc zarzut ten dotyczy również obrazu art. 7 k.p.k. w kontekście dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny tego dowodu. Do kwestii tej Sąd Apelacyjny ustosunkował się już wcześniej w części odnoszącej się do apelacji obrońcy D. S. (1) i dlatego niecelowe jest ponowne przytaczanie w tym miejscu tego fragmentu uzasadnienia.

Podkreślić jedynie należy, że skarżący przecenia wartość dowodową tego świadka dla ustalenia sprawstwa i winy T. K. (1), które w głównej mierze zostały oparte na wynikach kontroli operacyjnej prowadzonej pod kryptonimem (...) oraz analizie materiałów z kontroli operacyjnej zawartej na kartach 350 – 354, które wspiera analiza miejsc logowania się użytkowanego przez oskarżonego telefonu oraz zapisy z monitoringu. Nie pozostawiają one wątpliwości jaką rolę w przestępczym procederze została przydzielona oskarżonemu. Mianowicie T. K. (1) podczas przewozu papierosów w dniach 26 – 27 czerwca 2014 r. pełnił funkcję „pilota”, a więc jego zadaniem było „zabezpieczenie” bezpiecznego przejazdu samochodu ciężarowego marki S. o nr rej. (...) z papierosami poprzez udzielanie informacji jego kierowcy M. W. o występujących na trasie zagrożeniach i tym samym uniknięcie zatrzymania ładunku przez organa policje lub służby celne.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego M. M. (1).

W odniesieniu do stawianego w apelacji zarzutu obrazu prawa materialnego tj. art. 4 § 1 k.k. oraz obrazu przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k., w zw. z art. 410 k.p.k. oraz zarzutu kwestionującego prawidłowość dokonanej oceny zeznań świadka M. P. (1) oraz udział oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, należy odwołać się do wywodów przedstawionych w tym zakresie w części wstępnej uzasadnienia oraz odnoszącej się do apelacji obrońcy T. W. (1), T. J. i D. S. (1). Tożsamość stawianych zarzutów oraz wspierającej je tez wskazuje na niecelowość ponownego powielania zawartej tam argumentacji.

Należy jedynie dodać, że materiał dowodowy wskazujący na sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów jest obszerny. Materiał ten tworzą : wyniki analizy kontroli operacyjnej prowadzonej wobec oskarżonego pod kryptonimem „(...)”, analizy kontroli operacyjnej pod kryptonimem (...) stosowanej wobec P. O. (zgoda następcza na wykorzystanie dowodów z tej kontroli wobec M. M. (1) wydana postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22.12.2014 r.), które wspiera analiza miejsc logowania się użytkowanego przez oskarżonego telefonu, zapisy z monitoringu oraz zeznania świadka M. P. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym. Wskazane dowody korelują ze sobą i we wzajemnym powiązaniu tworzą logiczną całość. Wskazują jednoznacznie, że M. M. (1) uczestniczył w przestępczym procederze. W tym stanie rzeczy stawiany w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jawi się jako całkowicie bezzasadny.

Zadaniem M. M. (1) i P. O., którzy znali się osobiście z racji wcześniejszej wspólnej służby w Straży Granicznej było ustalenie odpowiedniego dnia do przewozu. M. M. (1), który był już na emeryturze kontaktował się z P. O., który nadal pełnił służbę w Straży Granicznej (...) A., celem ustalenia odpowiedniego dnia do przewozu papierosów. P. O. przekazywał M. M. (1) w formie wiadomości tekstowych informacje z czynności służbowych dotyczące dogodnych okoliczności do dokonania przewozu papierosów co umożliwiło zorganizowanie przez grupę przestępczą ich nabycia, przechowywania, przewozu i dalszej odsprzedaży. Natomiast M. M. (1) te informacje z czynności służbowych przekazywał D. S. (1) i wówczas zapadała decyzja o przemyśle papierosów. Swoim zachowaniem niewątpliwie ułatwił popełnienie przestępstw popełnionych w dniach 26 czerwca 2014 r. i 17 listopada 2014 r.

W odniesieniu do apelacji obrońców oskarżonych, w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Przechodząc z kolei do oceny wymiaru kar orzeczonych wobec poszczególnych oskarżonych, należy na wstępie zaznaczyć, że ocena ta winna obejmować wszystkich oskarżonych, z uwagi na zakres wywiedzionych na ich rzecz apelacji. Do tak daleko idącej kontroli sądu odwoławczego obliguje dyspozycja art. 447 § 1 k.p.k.

Wymierzone oskarżonych kary i środki karne, spełniają wszystkie ustawowe wymogi określone w art. 53 k.k. i nie noszą znamion rażącej niewspółmierności. Orzekając w tym przedmiocie Sąd Okręgowy uwzględnił całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie, a więc zarówno okoliczności obciążające i przemawiające na korzyść oskarżonych, czemu dał też wyraz w pisemnych motywach wydanego wyroku.

W szczególności wskazał na stopień winy oskarżonych i stopień społecznego niebezpieczeństwa czynów, okoliczności ich popełnienia, ilość i wartość towarów będących przedmiotem przestępstwa, ich wartość celną, wysokość kwot narażonych na uszczuplenie. oraz rolę poszczególnych oskarżonych w dokonanych przemytach papierosów. Uwzględnił też cele zapobiegawcze i wychowawcze, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywacje i sposób zachowania się sprawców oraz następstwa popełnionych przestępstw, właściwości i warunki osobiste oskarżonych, życie przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. W tym zakresie wskazane motywy zaskarżonego wyroku są więc kompletne, wyczerpujące i zgodne z dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Sąd Okręgowy wyjaśnił również dlaczego nie skorzystał wobec oskarżonych z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności. Poczynione w tym zakresie ustalenia Sąd Apelacyjny w pełni podzielił. W tych okolicznościach należy uznać, że orzeczone wobec oskarżonych kary są sprawiedliwe, spełniającą wszystkie ustawowe wymogi i nie noszą znamion rażącej niewspółmierności. Ocena ta odnosi się również do wysokości orzeczonych wobec oskarżonych kar grzywny, które uwzględniają dyrektywy określone w art. 12 k.k.s. i 13 k.k.s., ich wymiar odpowiada stawkom określonym w ustawie tak co do ich ilości i wielkości, zaś wysokość stawek jest przy tym adekwatna do dochodów oskarżonych, ich sytuacji rodzinnej i majątkowej określonych w art. 23 § 3 k.k.s. Z uwagi na charakter czynów przypisanych oskarżonym, Sąd zobligowany był również orzec wobec oskarżonych solidarny obowiązek ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku.

O opłatach za drugą instancję orzeczono w oparciu o art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.), o pozostałych kosztach procesu za postępowanie odwoławcze na podstawie art. 636 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k., przy czym oskarżonego M. W., przy uwzględnieniu zasad słuszności, zwolniono od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.